

ဆိုအနုပညာ
yoe.com

The Testament of
ADOLF HITLER

လင်းယုန်မောင်မောင်

မြန်မာမြန်

အ
ဟစ်တလာ
အတ္ထုပ္ပတ္တိ
အတ္ထုပ္ပတ္တိ

မြန်မာ့အနုပညာ
yoe.com
မြန်မာ့အနုပညာ
yoe.com

my99.com

THE TESTAMENT

ယာဗ်စာပေ သေတမ်းစာ

“ဂရိတ်ဗြိဉ်ကို တိုက်ခိုက်ခြင်းသည်
မိုက်မဲခြင်းပင် ဖြစ်၏”။
“အကယ်၍သာ ဤစစ်ပွဲကို
ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများက မဟုတ်ဘဲ
ဂျာမနီကသာ ဆက်လက်ရှေ့ဆောင်ခဲ့ပါက
ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊
မေလ ၁၅ ရက်နေ့ကပင် ရုရှားပြည်အား
စတင်တိုက်ခိုက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။
ကျွန်ုပ်တို့၏ တပ်များအဖို့ အောင်ပွဲသည်
ရှောင်လွှဲ၍ မရလောက်အောင်
ခိုင်မာသေချာသည်ဟူသော
အချက်မှတစ်ပါး ဘာကိုမှ
နားမလည်လွန်းမက နားမလည်ဘဲ
ရှိနေရကား ဆောင်းဥတု မကျရောက်မီ
တိုက်ပွဲကို အဆုံးသတ်အောင်
တိုက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။
ယခုမူ အစစအရာရာ ဇောက်ထိုး
မိုးမျော်ဖြစ်ခဲ့ရပြီတကား”

LYM0014
2,500.00 KS

ဟစ်တလာ၏သေတမ်းစာ၊ လင်းယုန်မောင်မောင်

မျက်နှာပုံးနှင့်အပြင်အဆင် - နိုင်ခွန်အား

စာမျက်နှာ ၁၇၆ မျက်နှာ၊ ၁၄ . ၅ ဝင်တီ x ၂၁ ဝင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း

၂၀၁၇၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း အုပ်စု ၅၀၀၊

၁၉၆၈ မိုးသောက်စာပေ၏ ပထမအကြိမ်မူ

ရောင်းစား ၂၅ ၀ ၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

ဟစ်တလာ၏
သေတမ်းစာ
လင်းယုန်မောင်မောင်

ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း။ ၂၀၁၇

အသံ၊ အရသာ၊ အနံ့၊ အရောင်၊ အနိမ့်အမြင့်၊ အပူအအေး၊ အစွမ်းအား၊ အလင်း၊ အတိတ်၊ အနာမိတ်၊ အနာဂတ်၊ အစွမ်းအား၊ အလင်း၊ အတိတ်၊ အနာမိတ်၊ အနာဂတ်

အသံ၊ အရသာ၊ အနံ့၊ အရောင်၊ အနိမ့်အမြင့်၊ အပူအအေး၊ အစွမ်းအား၊ အလင်း၊ အတိတ်၊ အနာမိတ်၊ အနာဂတ်

အသံ၊ အရသာ၊ အနံ့၊ အရောင်၊ အနိမ့်အမြင့်၊ အပူအအေး၊ အစွမ်းအား၊ အလင်း၊ အတိတ်၊ အနာမိတ်၊ အနာဂတ်

အသံ၊ အရသာ၊ အနံ့၊ အရောင်၊ အနိမ့်အမြင့်၊ အပူအအေး၊ အစွမ်းအား၊ အလင်း၊ အတိတ်၊ အနာမိတ်၊ အနာဂတ်

မာတိကာ

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ	၃
ပါမောက္ခ အိပ်ချ်၊ အာ၊ ထရီလာ ရိုပါ၏ နိဒါန်း	၁၅
ဟစ်တလာ၏ သေတမ်းစာ	၅၇
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မှတ်တမ်း	၁၆၅

... ..

...

... ..

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

ဤစာအုပ်သည် လွန်ခဲ့သော ၁၉၆၂ ခုနှစ်က အင်္ဂလန်ပြည်၊ လန်ဒန်မြို့၊ အိုက်ကွန် စာအုပ်လီမိတက် (Icon Books Ltd.) မှ **The Testament of Adolf Hitler** အမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့သည့်စာအုပ်ကို မြန်မာဘာသာဖြင့် လုံးစေ့ပတ်စေ့ တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည့်နောက်ပိုင်းတွင် နာဇီပါတီနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ နာဇီဂျာမနီနှင့်လည်းကောင်း တရားဝင်စာရွက်စာတမ်း မြောက်မြားစွာ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ကြရာ ဤ ဟစ်တလာ၏ သေတမ်းစာ သည် နောက်ဆုံးထုတ်ဝေခဲ့သည့် တရားဝင် စာရွက်စာတမ်းများဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ဟစ်တလာသည် ဤသေတမ်းစာကို ရေးသားခဲ့စဉ်က သူ၏ညာလက်ရုံးနာဇီထိပ်တန်းခေါင်းဆောင် မာတင်ဘောမန်းနှင့် ညှိနှိုင်းရေးသားခဲ့၍ (ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော) မူရင်းစာရွက်များပေါ်တွင် ဘောမန်းကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ရေးထိုးထားသည်ဖြစ်ရာ ဤစာရွက်စာတမ်းများကို ဟစ်တလာ-ဘောမန်းတို့၏ တရားဝင်စာရွက်စာတမ်းများ (**Hitler Bormann Documents**) ဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုထားကြပါသည်။

ဤသေတမ်းစာမူရင်းမှာ ဂျာမန်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော်လည်း စာအုပ်အဖြစ် ပထမဆုံးအကြိမ် ထုတ်ဝေရာ၌မူ ပြင်သစ်ဘာသာဖြင့် ပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့၍ ၁၄ နှစ်ကျော် ၁၅ နှစ်ခန့်အကြာ ၁၉၅၉

ခုနှစ်တွင်မှ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနောက် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပထမအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့၍ ထိုနှစ်မှာပင် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံထုတ်ဝေခဲ့ရပါသည်။ တစ်ဖန် ၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် တတိယအကြိမ်ထုတ်ဝေခဲ့ပြန်ရာ ယခုဤမြန်မာပြန်စာအုပ်သည် အဆိုပါ တတိယအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သည့် စာအုပ်မှ တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းတတိယအကြိမ်ထုတ်ဝေသော အင်္ဂလိပ်ဘာသာမူရင်းစာအုပ်တွင် H.R. Trevor Roper ဆိုသူက နိဒါန်းရေးသားခဲ့ရာ အဆိုပါနိဒါန်းကိုပါ လုံးစေ့ပတ်စေ့ ပြန်ဆို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ထရီဗာရိုပါသည် လန်ဒန်မြို့ အောက်စဖို့ဒ်တက္ကသိုလ် ခေတ်သစ်သမိုင်းတွင် ပါမောက္ခ အဖြစ် ပညာပို့ချနေသူဖြစ်ပြီး ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ “ခရေစတောင်းကျ” လေ့လာလိုက်စား ဆည်းပူးထားသူ သမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဟစ်တလာနှင့်တကွ နာဇီဂျာမနီ၊ နာဇီပါတီတို့နှင့် ပတ်သက်သမျှ “အပ်ကျသည်က အစ” ဂဃဏန သိထားသူ(ဝါ) နာဇီဂျာမနီရေးရာ ပါရဂူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ပါမောက္ခထရီဗာရိုပါသည် လန်ဒန်မြို့ “ဆန်းဒေးတိုင်း” သတင်းစာကြီးတွင် စာအုပ်ဝေဖန်ချက်အခန်း၌ ထင်ရှားသည့် ဝေဖန်ရေးသမားတစ်ဦးဖြစ်၍ ရေးသားခဲ့သည့် ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆုံးနေ့ရက်များ (The Last Days of Hitler) စာအုပ်မှာ လည်း အထူးပင်ကျော်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဤနေရာတွင် စာဖတ်သူများအား အထူးမှာကြားလိုသည်မှာ ဤစာအုပ်တွင် ပါမောက္ခ ထရီဗာရိုပါ၏ နိဒါန်းကို ဦးစွာပထမ ဖတ်ဖြစ်အောင် ဖတ်ကြရန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် နာဇီဂျာမနီရေးရာ ပါရဂူဖြစ်သော ပါမောက္ခထရီဗာ ရိုပါသည် သူ၏နိဒါန်း တွင် ဟစ်တလာ၏ သေတမ်းစာနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်ပါဝင်စားဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက် များနှင့် အရေးကြီးသော အချက်အလက်များကို အပြည့်အဝ ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖြစ် ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ဟစ်တလာနှင့် ဘောမန်းတို့သည် အဆိုပါသေတမ်းစာကို မည်သို့ မည်ပုံ ရေးသားခဲ့သည်များကိုလည်းကောင်း၊ ဟစ်တလာ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေပြီးနောက် သူ၏ သေတမ်းစာသည် လျှို့ဝှက်သော တစ်နေရာသို့ ရောက်ရှိသွား၍ မီးရှို့ဖျက်ဆီးခြင်း ခံရအံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်ပြီးမှ မူရင်းကို ဓာတ်ပုံရိုက်၍ မိတ္တူကူးထားခဲ့ပုံများကိုလည်းကောင်း၊ ဤသေတမ်းစာကို ဟစ်တလာရေးခဲ့သည်မှာ အမှန်တကယ် ဖြစ်ကြောင်းများကိုလည်း ကောင်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အကိုးအကားများဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။

mgyoe.com

ထို့ပြင် ဟစ်တလာ၏ သေတမ်းစာတွင် ပါရှိသည့်အချက်အလက် အယူအဆများနှင့် ပတ်သက်၍ ယုတ္တိရှိသည်-မရှိသည်၊ သဘာဝကျသည်-မကျသည်များကို အပြန်အလှန် ဝေဖန်ပိုင်းခြား၍ အလေးအနက် စောဒကတက်ထားသည်များမှာ ခိုင်မာတိကျသည်နှင့်အမျှ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ သမိုင်းစဉ်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ရာ၌ များစွာအထောက်အကူ ဖြစ်စေ သည်ဟု ယူဆပါသည်။

ဟစ်တလာသည် ဤသေတမ်းစာကို ၁၉၄၅ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့စွဲဖြင့် စတင်၍ ၁၉၄၅ခု၊ ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့အထိ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းသဖွယ် အချိန်ရလျှင်ရသလို ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်ထိုကာလတွင် ဂျာမနီသည် ဤစစ်ကြီး၌ မုချဆတ်ဆတ် မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲ ရှုံးတော့မည်မှာ သေချာသလောက် ဖြစ်နေပါသည်။ သို့သော် စိတ်ဓာတ်အင်အား ကြီးမားသူဟူ၍ အချို့ကချီးမွမ်းကြသလို ဖြစ်ရပ်အမှန်ကို မြင်နိုင်စွမ်း မရှိလောက်အောင် ရူးသွပ်မိုက်မဲသူဟူ၍ အချို့က ပြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်းခံခဲ့ရသည့် အာဏာ ရှင်ဟစ်တလာသည် သူ၏ သေတမ်းစာအချို့နေရာများ၌ “အစွယ်ကျိုးသည့် တိုင်အောင် ပါးပျဉ်းထောင်နေသည့် မြွေဆိုးတစ်ကောင်ကဲ့သို့” မာန်မာနမကျသေးသည့် အဖြစ်ကို တွေ့နေရပေသည်။

ထို့ထက်ပို၍ဆိုးသည်မှာ ၁၉၄၃ ခု နှစ်ဦးပိုင်း (စတာလင်ဂရက်တိုက်ပွဲ)မှ စ၍ အရေး နိမ့်လာခဲ့သော ဂျာမန်တို့သည် စစ်မျက်နှာအားလုံးတွင် အတောမသတ်နိုင်အောင် တောက် လျှောက်ဆုတ်ခွာလာခဲ့ကြရပြီး ၁၉၄၅ ခုနှစ် နှစ်ဦးပိုင်းတွင်လုံးစစ်ရှုံးတော့မည်မှာ သေချာ သလောက် ဖြစ်လာခဲ့ရာ ဟစ်တလာက ယင်းသို့ စစ်ရှုံးဖို့ ဖြစ်လာရသည်မှာ သူ့အပြစ် မဟုတ်၊ သူ့ရောင်းရင်း မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြသော မူဆိုလီနီ၊ ဖရန်ကိုတို့နှင့် သူ့ရန်သူများ ဖြစ်ကြသော ချာချီ၊ ရုစဘဲ့၊ စတာလင်တို့၏ အပြစ်များသာ ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဤသေတမ်းစာ တွင် လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးကာ စွပ်စွဲပြစ်တင်ထားသည်များကို တွေ့ရခြင်းပင် ဖြစ်ပါ သည်။

ဤနေရာတွင် ဟစ်တလာသည် ဒေါသကို မထိန်းနိုင်ဘဲ သူ့ရင်ထဲရှိသမျှ ဖွင့်၍ အန်ချ ခဲ့ဟန်တူပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုစဉ်က ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ် ချာချီအား “အမေရိကန် ကပြား အရက်သမား” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမေရိကန်သမ္မတရုစဘဲ့အား “ခွေးနှစ်ကောင် ကိုက်သည့်ကြား၊ ပြည်သူလူထုကို ဆွဲသွင်းခဲ့သည့် ရာဇဝတ်ကောင်” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အီတလီဖက်ဆစ်အာဏာရှင် မူဆိုလီနီအား “အနိုင်ရသည့်ဘက်မှ ပါတတ်သော အချောင်သမား” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပြင်သစ်ပြည်ကြီးအား “ပါသမျှ ငွေကို

ချူတတ်သည့် မိန်းမလည်ဖာသည်အကြီးစား” ဟူ၍လည်းကောင်း ရစရာမရှိအောင် ပက် ပက်စက်စက် ရေရွတ်ကျိန်ဆဲထားသည်ကို ဤသေတမ်းစာတွင် တွေ့ရသောကြောင့် ဖြစ် ပါသည်။

သို့သော် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ရသည့်အကြောင်းရင်းနှင့် စစ်ကြီး၏ သမိုင်း စဉ်ကို ဤသေတမ်းစာတွင် ဆင်ခြင်သုံးသပ်ဖော်ပြထားရာ၌ ဟစ်တလာ၏ အတွေးအခေါ် အယူအဆများမှာ မှန်သည် မှားသည်ဟူသော ပြဿနာထက် စောဒကတက်စရာ၊ စိတ်ပါ ဝင်စားလေ့လာစရာများပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဥပမာ ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ကြီးကို ၁၉၃၉ ခုနှစ် (ပိုလန်ပြည်ကို သိမ်းခဲ့သည့်အဖြစ်အပျက်) တွင် မဟုတ်ဘဲ၊ ၁၉၃၈ ခုနှစ် (မြူးနစ်စာချုပ် ချုပ်ဆိုသည့်အချိန်) ကပင် စတင်ခဲ့ပါက မည်သို့ဖြစ်လာ စရာရှိပါသနည်း။ သို့မဟုတ် ဤစစ်ကြီးကို ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် မတိုက်သေးဘဲ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင်မှ တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါက မည်သို့ဖြစ်လာပါမည်နည်း။ တစ်ဖန် ၁၉၄၀ ခုနှစ် (ပြင်သစ်ပြည်ကြီး ကျဆုံးပြီးနောက်) တွင် စစ်ထဲသို့ စပိန်ပြည်ကပါ ပါဝင်လာခဲ့ပါက မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်လာမည်နည်း။ ထိုစဉ်က မြေထဲပင်လယ်ဒေသနှင့် ဂျီဘရော်တာကျွန်းဆွယ်ကို ဂျာမန်တို့ သိမ်းပိုက်နိုင်ပါက မည်သို့ မည်ပုံဖြစ်လာပါမည်နည်း။ ထို့ပြင် ဆိုဗီယက် ယူနီယံအား ၁၉၄၁ ခု၊ ဇွန်လ ၂၂ ရက်နေ့ မဟုတ်ဘဲ ဟစ်တလာမူလက စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ရက်သတ္တငါးပတ်မျှ စော၍ ၁၉၄၁ ခု မေလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် စတင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါက မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်လာစရာ ရှိပါသနည်း။

ဟစ်တလာသည် သူ၏သေတမ်းစာတွင် အထက်ပါ မေးခွန်းများဖြင့် စောဒကတက် ၍ သူ့အထင်၊ သူ့အမြင်များကို ဖော်ထုတ်ဖွင့်ချထားသည်မှာ စိတ်ပါဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်း လှသည်နှင့်အမျှ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ သမိုင်းစဉ်ကို လေ့လာလိုက်စားသူများအဖို့ များစွာအထောက်အကူရလိမ့်မည်ဟု ရိုးသားစွာ ယုံကြည်ယူဆပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုလားမြတ်နိုး၍ ကမ္ဘာစစ်ကြီးတစ်ခု ထပ်မံ ဖြစ်ပွားမလာစေရန် တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးပမ်းအားထုတ်လိုသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းသို့ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရာ၌ ပြီးဆုံးခဲ့ပြီးဖြစ်သော ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမှ သင်ခန်းစာ ယူဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက် အချက်အလက်များကို အချိန်ရလျှင်ရသလို ဆည်းပူးလေ့လာ၍ ရံဖန်ရံခါ မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်အား ကျွန်တော်မြင်သည့် ရှုထောင့်မှတစ်ဆင့် ပြန်လည်ဖောက်သည် ချရန် ကြိုးပမ်းနေသူတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဤ “ဟစ်တလာ၏ သေတမ်းစာ” မြန်မာပြန်စာအုပ်သည် အထက်ဖော် ပြပါ ကြိုးပမ်းမှု၏ ရလဒ်တစ်ခုဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုရလျှင် ကမ္ဘာ

mgyoe.com

ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုလားမြတ်နိုးသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် နောက်ထပ် ကမ္ဘာစစ်ပွဲသစ်ကြီးတစ်ခု ထပ်မံဖြစ်ပွားမလာရအောင်၊ ပြီးခဲ့သည့် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းမှ “စက်ဆုပ်ရွံရှာ ဖွယ်ရာ အနိဋ္ဌာရုံများ၊ သင်ခန်းစာယူ၍ သတိမူစရာ အဖြစ်အပျက်များ၊ သံဝေဂနှင့် ယှဉ်၍ ဆင်ခြင်ဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်များကို လေ့လာလိုက်စားလိုသူများအတွက် ဤစာအုပ်ငယ်ကို ပြန်ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အလျဉ်းသင့်၍ ဖော်ပြလိုသည့် အချက်တစ်ခုမှာ ဤစာအုပ်သည် ယခင် ကျွန်တော် ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် အိုက်ခမန်း၏ ငရဲခန်း၊ ဟစ်တလာ၊ ကပ်စထရီ စသော စာအုပ် များကဲ့သို့ မဟုတ်မူ၍ မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ လုံးစေ့ပတ်စေ့ ပြန် ဆိုထားသည့် စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် (နိုင်ငံရေးသဘောတရား စာအုပ်များနှင့် တရားဝင် စာရွက်စာတမ်း- မိန့်ခွန်းမှတ်တမ်းများမှအပ) နိုင်ငံခြားစာအုပ်များမှ တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်သော အလုပ် ကို တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ရှားလိုသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ဆိုလိုက်ခြင်းသည် ဘာသာပြန်အလုပ် (ဝါ) ဘာသာပြန်အတတ်ပညာကို အထင်သေးရှုတ်ချခြင်း မဟုတ်ပါ။ ယင်းသို့ မဟုတ်ရုံမျှမက ဘာသာပြန်အတတ်ပညာနှင့် ဘာသာပြန်အလုပ်ကို အထင်ကြီးလေးစားလှသဖြင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အမှန်အတိုင်း ရှင်း ရှင်းဝန်ခံရလျှင် ဘာသာပြန်သောအလုပ်ကို ကျွန်တော်တတ်နိုင်သမျှ ရှောင်ရှားခြင်းသည် ဘာသာပြန်အတတ်ပညာတွင် ပိုင်နိုင်မှုမရှိခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဘာသာပြန်အလုပ်ကို ကောင်းကောင်းမကျွမ်းကျင်၍ ဘာသာမပြန်ရဲခြင်းပင် ဖြစ်ကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံပါသည်။

စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဘာသာပြန်ရာ၌ မူရင်းဘာသာနှင့် စာပေ (ဥပမာ-အင်္ဂလိပ် ဘာသာနှင့် စာပေ)ကို အတော်အတန် ပိုင်နိုင်တတ်ကျွမ်းရန် လိုအပ်သည့်နည်းတူ၊ မိမိ၏ မိခင်ဘာသာစာပေ (ဥပမာ-မြန်မာ ဘာသာစာပေ) ကိုလည်း အခြေခံကျကျ ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်ရမည်ဟု ကျွန်တော် သဘောပေါက် နားလည်ထားပါသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ကျွန်တော်သည် ဘာသာပြန်အလုပ်ကို ဤမျှတွန့်ဆုတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ကျွန်တော် ရေးသားပြုစုခဲ့သည့် ဟစ်တလာ၊ ကပ်စထရီ စသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ များမှာ နိုင်ငံခြားစာအုပ်တစ်အုပ်ထဲမှ တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်သည်ထက် စာအုပ် အတော် များများကို ဖတ်ရှု၍ မိမိရည်ရွယ်ချက်နှင့် မိမိခံယူချက်အရ မိမိအဘော်နှင့် ရေးသားခြင်း က မြန်မာစာဖတ်ပရိသတ်များအတွက် ပို၍ရသမြောက်လိမ့်မည်ဟု ရိုးသားစွာ ယုံကြည်၍

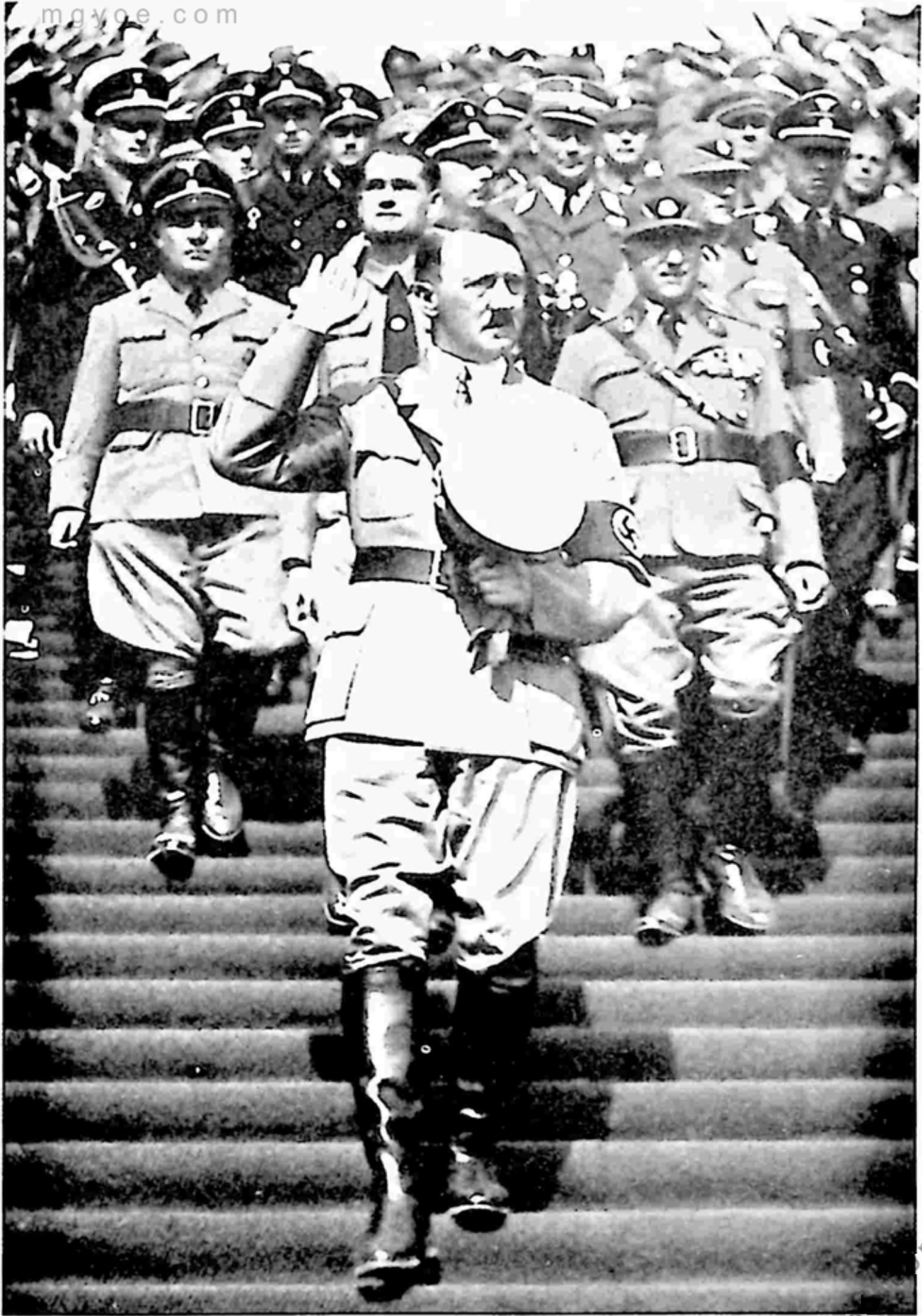
ဘာသာမပြန်ဘဲ ကျွန်တော် လက်တွေ့သလို ရေးသားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ ဤ ဟစ်တလာ၏ သေတမ်းစာ မှာ တရားဝင် စာရွက်စာတမ်း များဖြစ်၍ မလွဲမကင်းသာ ကျွန်တော့် အဘော်မပါဘဲ တိုက်ရိုက်ဘာသာပြန်လိုက်ရ ပါသည်။ စာဖတ်သူများပို၍ ရှင်းလင်းသဘောပေါက်စေရန် အောက်ခြေမှတ်ချက်များ ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အပင်ပန်းခံ၍ စုဆောင်းဖော်ပြထားပါသည်။ အကယ်၍ စာဖတ် သူများအနေဖြင့် နားမလည် သဘောမပေါက်သော စာပိုဒ်များ ဝါကျများ တွေ့ရှိခဲ့ပါက ကျွန်တော် အထက်က ဝန်ခံခဲ့သည့်အတိုင်း ဘာသာပြန်ရာတွင် ကျွန်တော်၏ ကျွမ်းကျင်မှု မရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်၍ ခွင့်လွှတ်ပါရန် လေးစားစွာ တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

လင်းယုန်မောင်မောင်

၂၄-၅-၆၈

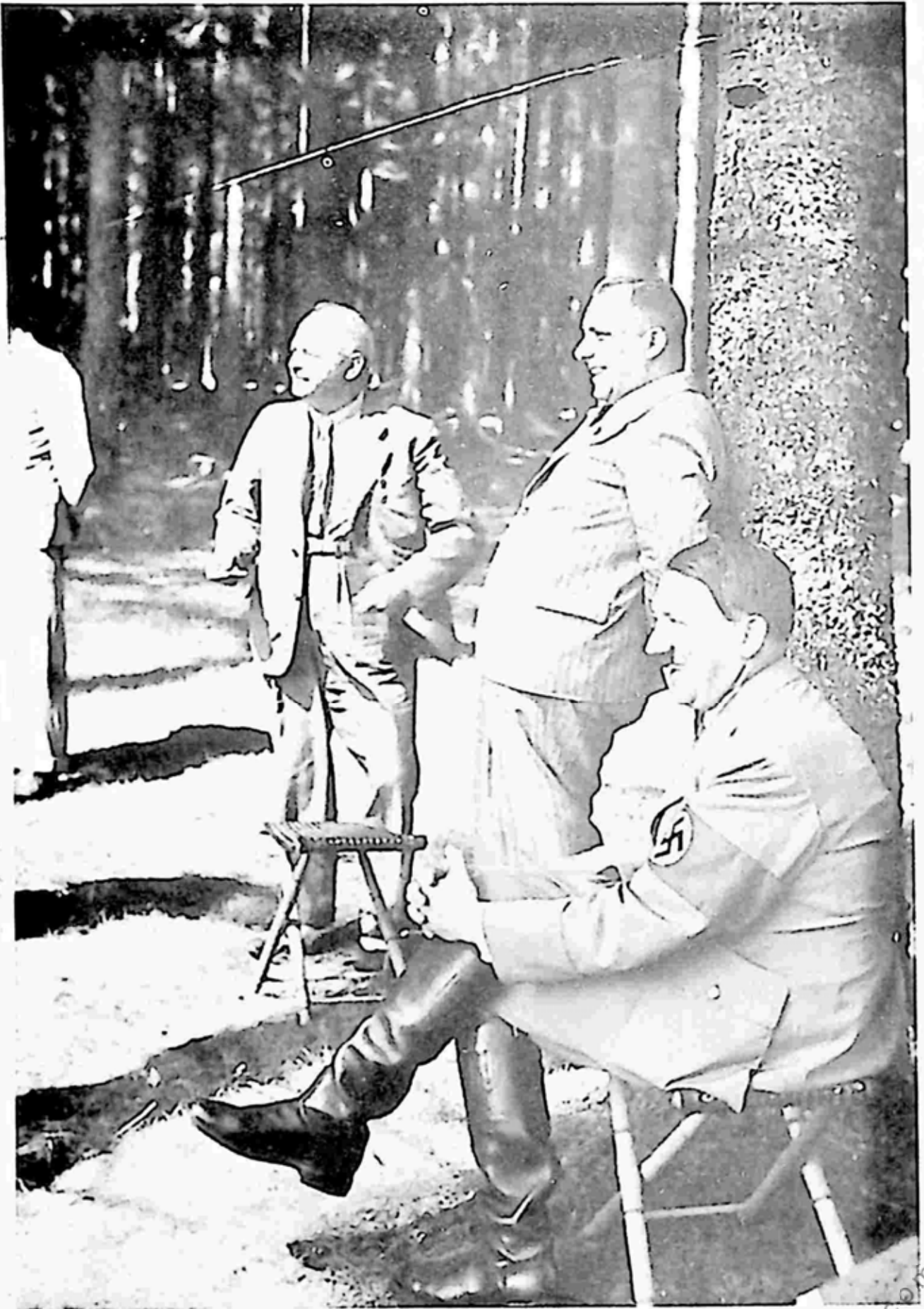
နာဇီပါတီ စစ်သားများကို ဦးဆောင်လာသည့် ဟစ်တလာ

၁၉၄၅ ခုနှစ်အတွင်း နာဇီတပ်ဖွဲ့များ ချီတက်လာစဉ်

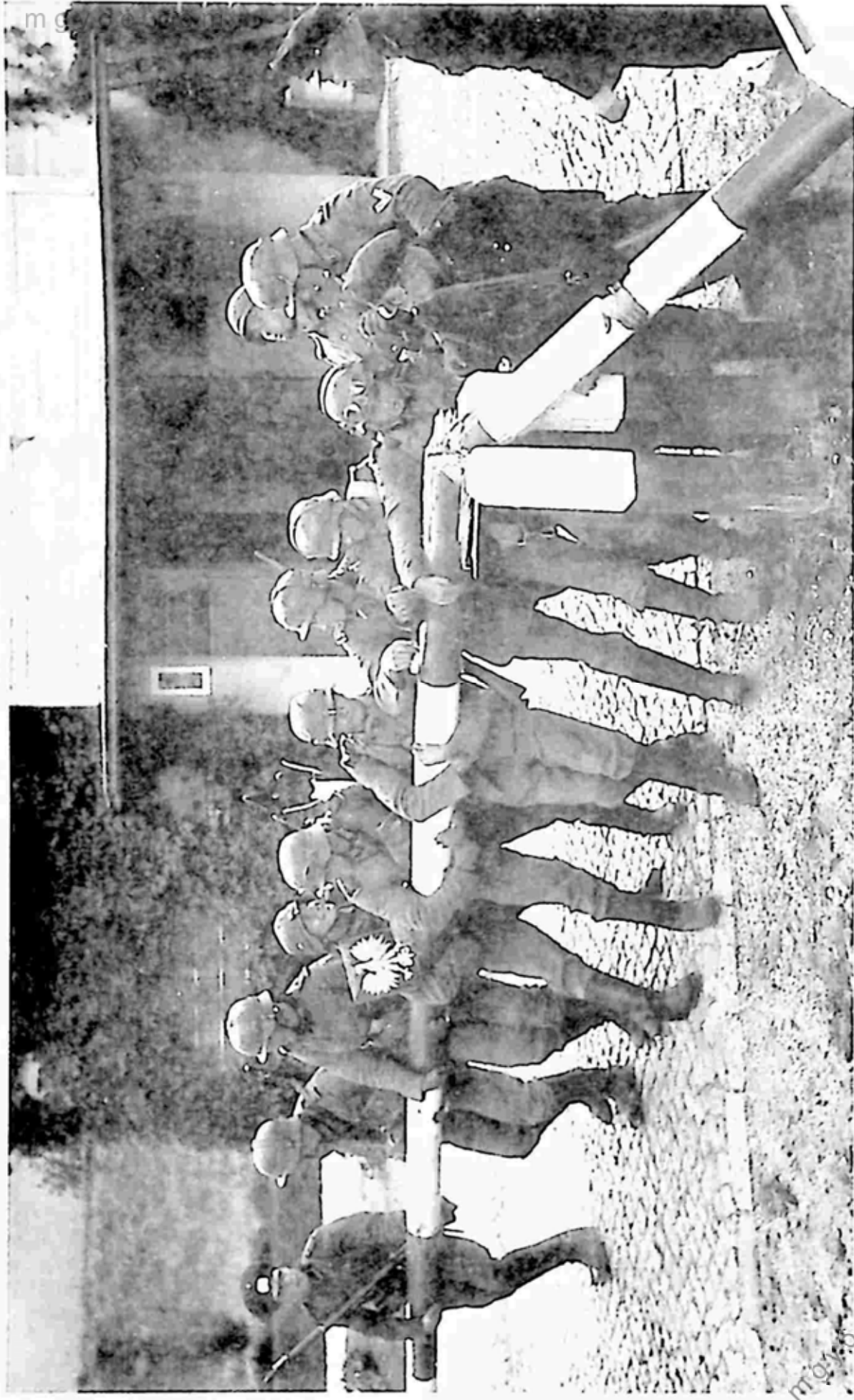
မုဆိုးလီနီနှင့် ဟစ်တလာ

ညာလက်ရုံး မာတင်ဘောမန်း (သစ်ပင်ကိုမှီလျက်) နှင့် ဟစ်တလာ

Nazi SS ဗိုလ်ချုပ်ကြီး အဒေါ့ဖ် အိုက်ဗမန်

၁၉၃၉ ခုနှစ်အတွင်း ဂျပန်တပ်များ ပိုလန်သို့ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်စဉ်

ပါမောက္ခ အိပ်ချ်၊ အာ၊ ထရီဟ ရီပါ၏ နိဒါန်း

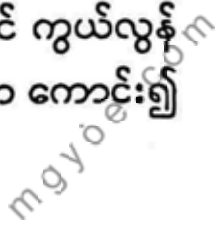
အဒေါ့ဖ်ဟစ်တလာနှင့်ပတ်သက်၍ ခိုင်မာသောအထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းများကို မကြာမီက ထပ်မံတွေ့ရှိရပြန်သည်။ ယင်းစာရွက်စာတမ်းများမှာ သမိုင်းဖြစ်စဉ်တွင် အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှသည့် ဟစ်တလာ၏ နိုင်ငံရေးသေတမ်းစာများပင်ဖြစ်၏။ ယင်းသေတမ်းစာသည် ထိုစဉ်က သူ့အဖို့ ရုံးနိမ့်နေပြီဖြစ်သော စစ်ကြီးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သူ့စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် အထွေထွေ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုများကို ဖော်ပြထားခြင်းပင်ဖြစ်၏။ မှောင်မိုက်နေသည့် ခန်းမကြီးအတွင်းသို့ နောက်ဆုံးပြတင်းပေါက်တစ်ခုကို ဖွင့်လှစ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် အလွန်အန္တရာယ်ကြီးမား၍ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ၊ ရွံရှာမုန်းတီးဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည်နှင့်အမျှ တကယ်အားဖြင့် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရာ အင်အားကြီးမားလှသည့် ဟစ်တလာ၏စိတ်ထဲတွင် ပေါ်ပေါက်လာသော ခံစားချက်များပင် ဖြစ်သတည်း။

ဟစ်တလာ၏ စိတ်ဓာတ်အင်အားကား ပြင်းထန်ကြီးမားလှ၏။ ဤအချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့မျှ မငြင်းနိုင်ကြသည်မှာ အသေအချာပင်ဖြစ်၏။ သူ့စိတ်ဓာတ်သည် ကြမ်းကြုတ်လှ၏။ ရက်စက်လှ၏။ မဖွယ်မရာနိုင်လှ၏။ အကြင်အနာ ကင်းမဲ့သည်နှင့် အမျှ ကြောက်မက်စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှ၏။ အတိတ်၏ နာကြည်းဖွယ်ကောင်းလှသည့် အစေ့အညောက်များမှ ပေါက်ဖွားလာသော အဆိပ်အတောက် ပြင်းထန်လှသည့် စိတ်ယုတ်

စိတ်ဆိုးတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးနေ၏။ သို့ပါသော်ငြားလည်း ထင်ရှားသိသာ၍ ရွံ့ရှာစက်ဆုပ်ဖွယ် ကောင်းလှသည့် ယင်းအတိတ်မှ ဖြစ်စဉ်များကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ပြောင်းကြည့်မည်ဆိုပါက ဟစ်တလာ၏စိတ်ဓာတ်သည် သူမတူအောင် ပြင်းထန်ကြီးမားလှသည်ကိုလည်း တွေ့မြင် နိုင်ကြပေသည်။ ယင်းစိတ်ဓာတ်မှာ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှင်းနေသည်နှင့်အမျှ ပုံပျက် ပန်းပျက်နိုင်လှ၏။ ယင်းစိတ်ဓာတ်ဖြင့် အနာဂတ်ကို ဖန်တီးခဲ့သည်နှင့်အမျှ အတိတ်ကို လည်း အကျည်းတန်စေခဲ့၏။ (အချို့သောသူများ ပြောကြသလို) ဟစ်တလာ စိတ်ဓာတ် အင်အားကြီးမားလှသည်ဆိုသော အချက်ကို လက်မခံဘဲ ငြင်းဆို၍ သူသည် လူမှုပြောင်းလဲ မှု လှိုင်းဂယက်ကြောင့် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အတိုင်း ရေပွက်ပမာ ထွက်ပေါ်လာခြင်းမျှသာ ဖြစ် သည်ဟူသော ပြောဆိုချက်မှာ ကျွန်ုပ်အဖို့ အရမ်းမဲ့ပြောဆိုချက်ဟု ယူဆရန်သာ ရှိနေပေ သည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် သမိုင်းဖြစ်စဉ်တွင် အတုလဲ-အတုမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကြီးတစ်ယောက်အဖြစ် ဟစ်တလာက သူ့ကိုယ်သူ သတ်မှတ် ယူဆခဲ့ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ လူ့သမိုင်းတွင် ငါနှင့်ငါသာ နှိုင်းစရာအဖြစ် သဘောထားခဲ့ခြင်းကို လည်း ကောင်း၊ ကမ္ဘာ့သမိုင်းစဉ်ကို သူ့တစ်သက်တာအတွင်း သူတစ်ဦးတည်းအနေဖြင့် ပြောင်းလဲ ပစ်ရန် ဖွားမြင်လာခဲ့သည်ဟူ၍ သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်စွဲမြဲခဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း စသည် များကို ကျွန်ုပ်တို့ လက်မခံနိုင်သည့်တိုင်အောင် သူသည် ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မျှ မလုပ်ခဲ့ဖူးသော အလုပ်များကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်ခံခဲ့ကြရပေ မည်။ သူသည် ကြီးမားလှသည့် တော်လှန်ရေးကြီးကို အစမှအဆုံးတိုင်အောင် စီမံကြံဆ ခဲ့၏။ လုပ်ကိုင်ခဲ့၏။ သယ်ဆောင်ခဲ့၏။ ဘာမှမရှိသော အခြေအနေမှ ကမ္ဘာ့အင်ပါယာ ကြီးကို တည်ဆောက်ခဲ့၏။ အခြားကြီးမားသော တော်လှန်ရေးများသည် တော်လှန်ရေးမှ ပေါက်ဖွားလာကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို တဖြည်းဖြည်း ဝါးမျိုပစ်ခဲ့ကြ၏။ ဟစ်တလာ တစ်ဦးတည်းသာလျှင် ဘယ်တော့မှ ဝါးမျိုခြင်းမခံရဘဲ သူကသာ ပြန်၍ ဝါးမျိုပစ်ခဲ့၏။ သူသည် သူ၏တော်လှန်ရေးအတွက် ရူးဆိုး*လည်း ဖြစ်၏။ မီရာဘော**လည်း

* **Rousseau** - ရူးဆိုး။ ၁၇၁၂-ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်၍ ၁၇၇၈-ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ သည့် ထင်ရှားသော ပြင်သစ်နိုင်ငံရေး အဘိဓမ္မာဆရာကြီး ဖြစ်သည်။

** **Mirabeau** - မီရာဘော။ ၁၇၄၉-ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်၍ ၁၇၉၄-ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန် ခဲ့သည့် ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည်။ အပြောအဟော ကောင်း၍ ကျော်ကြားခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

မှန်၏။ ရိုဘီစပိုင်းယား*ဟူ၍လည်း ခေါ်နိုင်၏။ နပိုလီယံဟု ဆိုလျှင်လည်း မမှားပေ။ သူသည် သူ၏တော်လှန်ရေးအတွက် မှာက်စံလည်း ဟုတ်၏။ လီနင်လည်း ဟုတ်၏။ ထရော်စကီ လည်းဖြစ်၏။ စတာလင်လည်း ဖြစ်၏။ အကျင့်စာရိတ္တအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ စိတ်နေသဘောထားအားဖြင့် ဖြစ်စေ သူသည် အထက်ဖော်ပြပါ ပုဂ္ဂိုလ်များထက် အလွန် နိမ့်ကျကောင်း နိမ့်ကျမည်မှန်သော်လည်း ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များမလုပ်ခဲ့သော အလုပ်များကို သူ လုပ်ကိုင်ခဲ့၏။ သူသည် သူ၏တော်လှန်ရေးကို အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် တစ်လျှောက်လုံး ထိန်းသိမ်းကြိုးကိုင်ခဲ့၏။ ဤအချက်တစ်ခုတည်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အဆန်းတကြယ် ကျင့်သုံးခဲ့သည့် သူ၏အင်အားကြီးမားလှသော စိတ်ဓာတ်ကို အမှတ်ထင်ထင် သိမြင် နားလည်နိုင်ကြမည် ဖြစ်၏။

သူသည် သမိုင်း၏ဖြစ်စဉ်တွင် သူမတူအောင် ရွံ့ရှာမုန်းတီးဖွယ်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည် မှန်သော်လည်း ယုတ်စွာအဆုံး သူမတူအောင် အရေးပါသော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးပင် ဖြစ်၏။ သူ့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဂရုမမူ၍ မဖြစ်၊ လျစ်လျူရှု၍ မရ။

နာဇီတော်လှန်ရေးသမိုင်းတွင် ဟစ်တလာ၏ “စားပွဲဝိုင်း မိန့်ခွန်းများ” ကို အကြောင်း ပြု၍ သူ၏အတွင်း အဇ္ဈတ္တသဘောထားကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် သိခွင့်ရရှိခဲ့ကြရာ၊ ယခု ဤခိုင်လုံသော စာရွက်စာတမ်းများသည် တတိယမြောက်အထောက်အထားများပင် ဖြစ် ၏။ သမိုင်း၏အရေးအကြီးဆုံး အချိန်အခါများတွင် အကြောင်းအားလျော်စွာ တစ်ကြိမ် ပြီး တစ်ကြိမ် သိရှိခွင့်ရခဲ့ကြ၏။ ပထမအကြိမ်မှာ ၁၉၃၂-၃၃ ခုနှစ် များကဖြစ်၍ ဂျာမနီ တွင် နာဇီတို့ ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ အာဏာသိမ်းပွဲကျင်းပစဉ်က ဖြစ်၏။ ထိုရက်များအတွင်းက ဟစ်တလာသည် အာဏာသိမ်းပိုက်ရေးနှင့် အာဏာကျင့်သုံးရေး အလားအလာများကြောင့် စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလျက်ရှိ၏။ ယင်းအာဏာမှာလည်း သူ့ အဖို့တစ်ကြိမ် သိမ်းပိုက်ပြီး ပါက ဘယ်တော့မှ လက်မလွှတ်ရန် သန္နိဋ္ဌာန်ချထားသည့် အာဏာဖြစ်၏။ ထိုအချိန် ထိုအခါက သူသည် သူ၏အုပ်စိုးမှုနှင့် ပတ်သက်သော ရည်မှန်းချက်များ၊ လုပ်နည်းလုပ် ဟန်များအကြောင်းကို သူနှင့်နိုင်ငံရေး လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဖြစ်ကြသည့် “အတွင်းလူများ”

* Robespierre - ရိုဘီစပိုင်းယား။ ၁၇၅၈ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်၍ ၁၇၉၄ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည့် ပြင်သစ်နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည်။ ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးကြီး အတွင်းက ပြည်သူ့လုံခြုံရေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် လူအများကို ခေါင်းဖြတ်စက်ဖြင့် သတ်ရန်အမိန့်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်သည်။

အား အတိအလင်း ပြောပြခဲ့၏။ ထိုစဉ်က ဂျာမနီနှင့်တကွ အခြားနိုင်ငံများမှ သမားရိုးကျ ရှေးဆန်လှသော ကွန်ဆာဗေးတစ်များက ဟစ်တလာအား သူတို့လူအဖြစ် လိုလိုလားလား သတ်မှတ်သဘောထားခဲ့ကြ၏။ သမိုင်းကြောင်းအရ ပေါ်ပေါက်လာသော အာဏာရှင် တစ်ယောက်၊ သို့သော် ဤအာဏာရှင်လက်ယာသမားများ၏ အာဏာရှင်ဖြစ်သည် ဟူ၍ ယူဆခဲ့ကြ၏။ ဟစ်တလာက သူနှင့်ရင်းနှီးသော လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကိုသာ ပြောပြခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း သူ၏ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြချက်များအရ အထက်ပါ ကွန်ဆာဗေးတစ်များ၏ ယူဆချက် မှားယွင်းကြောင်း ယခုအခါ ထင်ရှားခဲ့ပြီဖြစ်၏။ ယင်းပြောပြချက်များတွင် သူ၏အာဏာစက် ပျံ့နှံ့ရေးအတွက် ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်လှသော အဖျက်လုပ်ငန်းများ ကမ္ဘာအနှံ့အပြား ကြိုးဖြေ၍ လွှတ်လိုက်သလို ပျံ့နှံ့သွားစေရန် ကြံရွယ်ထားသည့် ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသော တော်လှန်ရေးကြီးအကြောင်းကို ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ အသေးစိတ် ထည့်သွင်းပြောကြားခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ သိရသလောက်ဆိုလျှင် ဤပြောကြားချက်များသည် တရားဝင်မှတ်တမ်းများအဖြစ် သိမ်းဆည်းထားခဲ့ခြင်း မရှိဘဲ တရားမဝင်သော မှတ်တမ်းများအဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဟစ်တလာ၏ ရင်းနှီးသော အတွင်းလူများအနက်မှ ကွန်ဆာဗေးတစ် (ရှေးရိုးသမား) တစ်ဦးဖြစ်သော ဟာမန်းရော့စ်ချနင်း* ဆိုသူသည် ယုံကြည်ချက် ပြည့်ဝ၍ ပြင်းထန်ထက်မြက်လှသော ဟစ်တလာ၏ အဆိုပါအောက်ခြေသိမ်း အစီအစဉ်များကို ကြားရသောအခါ အထိတ်တလန့်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ သို့နှင့်ပင် သူသည် “ဖျက်ဆီးမယ့်တော်လှန်ရေးကြီး”** မှ ခွဲထွက်လာခဲ့ပြီးနောက်၊ သူ၏ မှတ်စုမှတ်တမ်းများကို ဟစ်တလာ၏ စားပွဲဝိုင်းမိန့်ခွန်းများ ဟူသော အမည်ဖြင့် ၁၉၃၉-ခုနှစ်တွင် စာအုပ်တစ်အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ယခုအခါ ယင်းစာအုပ်ပါ အချက်အလက်များ၏ မှန်ကန်မှုကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမှ သံသယမရှိကြပြီ ဖြစ်သော်လည်း ထိုအချိန်၊ ထိုအခါကမူ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသဖြင့် မည်သူမျှ မယုံကြည်ခဲ့ကြပေ။ ယင်းသို့သော စီမံကိန်းမှာ ယုတ္တိယုတ္တာ မရှိဟူ၍ပင် လူအများက ပြောဆိုခဲ့ကြ၏။ စာရေးသူ ရော့ချနင်း၏ လုပ်ကြံပြောဆိုချက်များဟု ယူဆခဲ့ကြ၏။

* **Hermann Rausching** - ဟာမန်းရော့စ်ချနင်း ။ ၁၉၃၈ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလက ဂျာမနီ၏ တို့ ပြန်လည်သိမ်းပိုက်ခဲ့သော ဒန်းဇစ်ပြည်နယ်ကလေးမှ ဟစ်တလာကို လိုလားသည့် နိုင်ငံရေးသမား အထက်လွှတ်တော် အမတ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

** **Revoution of Destruction.**

ကျွန်ုပ် ကြားသိခဲ့ရသလောက်ဆိုလျှင် ဟစ်တလာအကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိသူ ဟူ၍ သတ်မှတ်ယူဆခြင်းခံခဲ့ရသော နဲဗီးချိန်ဘာလိန်* ကပင် ရှေးစံချနင်း၏ မှတ်တမ်း များကို တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ မယုံကြည်ကြောင်း အတိအလင်းပြောကြားခဲ့သည် ဟုဆို၏။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဟစ်တလာကိုယ်တိုင် ဘွင်းဘွင်းနှင့် ရှင်းရှင်းကြီး ကြေညာခဲ့သည့် ကျွန်ုပ်၏ ကြိုးပမ်းမှု စာအုပ်ကြီးမှ စီမံကိန်းများကို လူအများက လက်မခံ မယုံကြည် ခဲ့ကြသည့်နည်းတူ ဖြစ်၏။

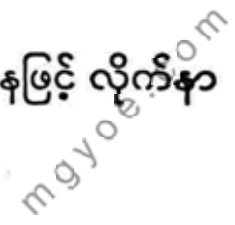
အာဏာသိမ်းပွဲကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီးနောက် ၈ နှစ်မျှကြာသောအခါ ဟစ်တလာ၏အတွင်း အဇ္ဈတ္တသဏ္ဍာန်သည် ဒုတိယအကြိမ်ထင်းခနဲ ပေါ်လာခဲ့ပြန်သည်။

၁၉၄၁ ခုနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ ဟစ်တလာသည် ရှေးစံချနင်းအား ပြောပြခဲ့သည့် စီမံကိန်းပါ အချက်အလက်များ အားလုံးလောက်နီးနီးကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ ထိုစဉ် က (ရှေးစံချနင်း၏အား ပြောပြခဲ့စဉ်က) သူသည် ဂျာမနီတွင် အာဏာသိမ်းပွဲ အောင်မြင်လှ ဆဲဆဲ ဖြစ်ခဲ့၍ ယခုအခါတွင်မူ ပို၍ကြီးမားသော အောင်ပွဲကြီးကို ရလှဆဲဆဲ ဖြစ်နေခဲ့၏။ ကမ္ဘာအင်ပါယာကြီးကို သိမ်းပိုက်စိုးမိုးအံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်နေခဲ့၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ၁၉၄၁ ခုနှစ်တွင် ဥရောပတိုက်၌ ဟစ်တလာအား ခုခံတိုက်ခိုက်မှု မှန်သမျှ အားလုံး ကြေ ပြုန်းပျက်စီးခဲ့ပြီ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

၁၉၁၈ ခုနှစ်က ချမှတ်ခဲ့သော စီရင်ချက်** သည် ပြောင်းပြန်ဖြစ်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ နော့သ်ကိပ်ခေါ် မြောက်ဘက်အင်္ဂလန်မှ ကရိကျွန်းအထိလည်းကောင်း၊ ဒန်းဇစ်မြို့မှ ပိုင်း ရင်းနီးစ် တောင်တန်းအထိလည်းကောင်း ဟစ်တလာ၏တပ်များသည် နေရာအနှံ့အပြား အောင်ပွဲများ ခံလျက်ရှိနေကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ ဥရောပတွင် ရှိရှိသမျှ လက်နက်ကိုင်တပ် များအားလုံးတို့သည် ထာဝစဉ်အောင်ပွဲခံယူခဲ့သည့် တော်လှန်သောဂျာမန်တို့၏ ခေါင်း ဆောင်မှုအောက်တွင် စုစည်းမိနေပြီ ဖြစ်၏။ ဤတပ်များသည် ယခုအခါ ဟစ်တလာ ကိုယ်တိုင် လေးစားခဲ့ရ၍ အထီးထီးကျန်ရှိနေသော တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ပြည်အား အရှိန်

* ချိန်ဘာလိန် - ၁၉၄၇ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၀ ခုနှစ်အထိ ဗြိတိသျှဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ဆောင် ရွက်ခဲ့သည်။ မြူးနစ်စာချုပ် (၁၉၃၀ စက်တင်ဘာ) ချုပ်ဆိုခဲ့ရာ၌ ဟစ်တလာအား လိုက်လျောခဲ့သဖြင့် အကြီးအကျယ် နာမည်ပျက်ခဲ့ရသူ ဖြစ်သည်။

** ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးအပြီး ၁၉၁၈ ခုနှစ်က စစ်ရှုံးသည့် ဂျာမနီနိုင်ငံအနေဖြင့် လိုက်နာ ကျင့်သုံးရန် ချုပ်ဆိုခဲ့သည့် ဗာဆိုင်းစာချုပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပြင်းစွာဖြင့် ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်ရန် တာရှုစပြုနေပြီ ဖြစ်၏။ ယင်းတိုင်းပြည်ကြီးကား အခြား မဟုတ်၊ ကွန်မြူနစ် ရုရှားပြည်ကြီးပင်တည်း။

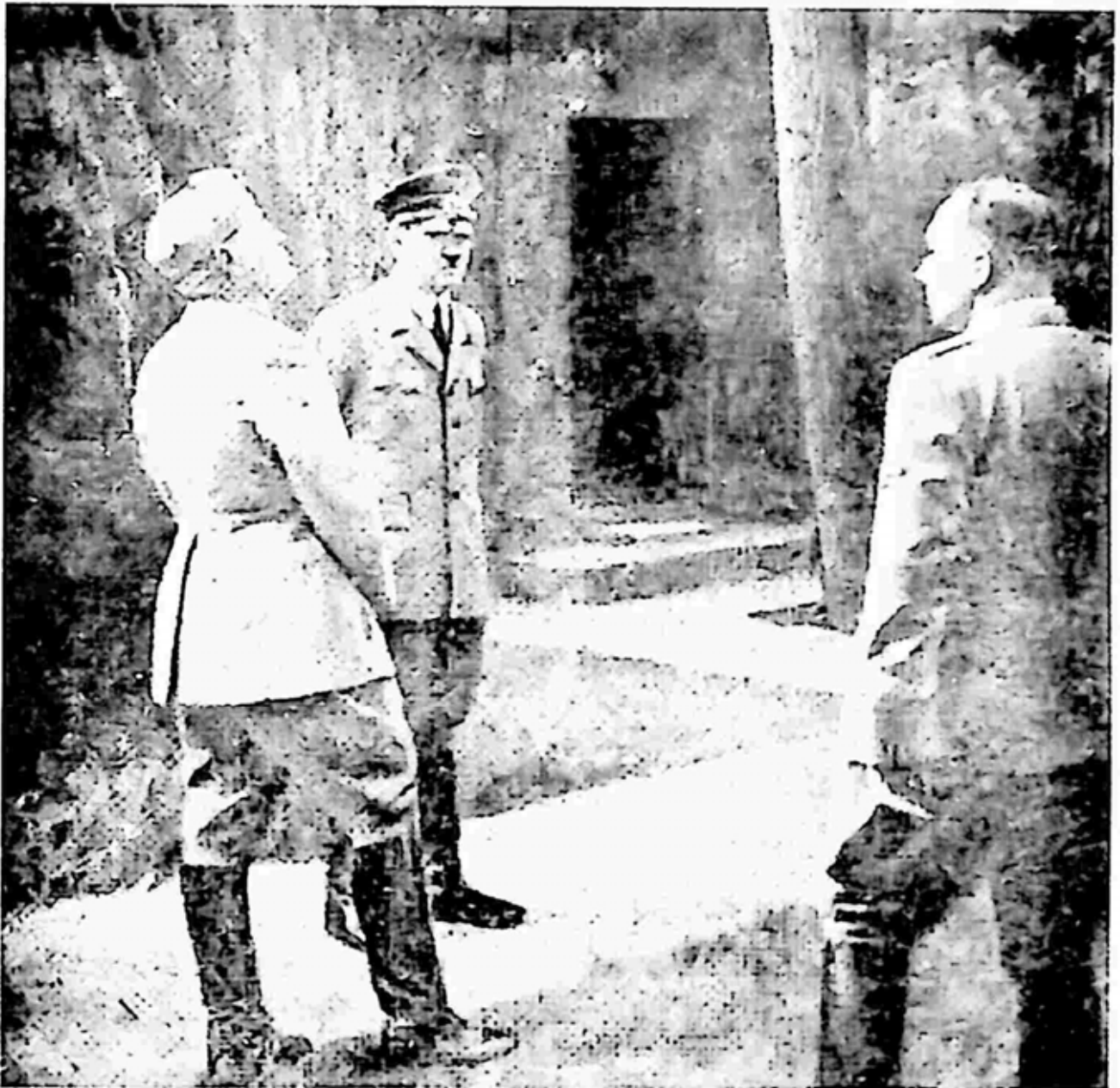
ယခုအခါ ဤအပြောကျယ်လှသော ရုရှားပြည်ကြီးအား ညီညာဖျဖျ လုံ့လဥဿဟ ကြီးမားလှသည့် ဥရောပဂျာမန်အင်ပါယာကြီး၏ လက်အောက်ခံကိုလိုနီအဖြစ် ပြောင်းလဲ ဖန်တီးပစ်ရန်သာ ရှိတော့၏။

သို့ဖြစ်ရာ အောင်ပွဲရ ဂျာမန်တပ်များသည် အရှေ့ဘက်တစ်လွှား စစ်မျက်နှာအားလုံး တွင် တစ်ဟုန်ထိုးတိုက်ခိုက်၍ လီနင်ဂရက်၊ မော်စကိုနှင့် ကိယက်ဖ်မြို့များသို့ တောက် လျှောက်ချီတက်နိုင်ခဲ့ကြစဉ်က ဟစ်တလာတစ်ယောက် ဝမ်းမြောက်ကြည်နူး၍ အူမြူး နေခဲ့သည်မှာ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ မဟုတ်ပါပေ။ ဤသို့သော အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ် နေချိန်မှာပင် ဟစ်တလာသည် နောင်လာနောက်သားများအား သူ၏အတွင်းသဘောထား တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို တစ်ကြိမ်ထပ်မံ ဖွင့်ဟအသိပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်မူ တရားမဝင် မဟုတ်တော့ဘဲ၊ တရားဝင် အသိပေးခဲ့သည်။ ဤ တစ်ကြိမ်တွင်မူ နောင်လာနောက်သားများသည် အခြားရော့စ်ချနင်းတစ်ယောက်၏ ပေါက် တတ်ကရတင်ပြသည့် အချက်အလက်များကို အားထားနေရန် မလိုတော့ဘဲ စစ်မှန်သော၊ ခိုင်လုံသော တရားဝင်လက်ရေးမူများကို အထောက်အဖြစ် တွေ့နိုင်ကြပြီ ဖြစ်၏။

ထုံးစံအတိုင်း လိုအပ်သည့် အစီအစဉ်များကို ဟစ်တလာ၏ ရိုသေကျိုးနွံလှသော အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ မာတင်ဘောမန်း*က စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးရ၏။ မာတင်ဘော မန်းသည် ဟစ်တလာအပေါ်တွင် သစ္စာရှိသူ ဖြစ်၏။ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်နှင့် ဟန်အမူအရာ အားဖြင့် ကဗျာမဆန်သူ ဖြစ်၏။ မလျှော့သော ဇွဲလုံ့လရှိသူ ဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ဟစ်တလာ၏ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော အကြံအစည်သစ်များကို တသဝေမတိမ်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ပေး သည့် ညာလက်ရုံးလည်း ဖြစ်၏။ သူသည် အရှေ့ပိုင်း ပရပ်ရှား သို့မဟုတ် ယူကရိန်း ဒေသရှိ ဟစ်တလာ၏ စစ်ဌာနချုပ်တွင် အလုပ်များ၍ ဦးနှောက်ခြောက်နေကြသော ဗိုလ်

* ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံးဖြစ်၍ နာဇီပါတီတွင် ဟစ်တလာကလွဲလျှင် အရေးအကြီး ဆုံးခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည်။ ဂျာမန်တို့ လက်နက်ချလုဆဲဆဲ စစ်ကြီးပြီးလုဆဲဆဲ ၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၁ ရက်နေ့ ညက ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့၍ ယခုနှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော် တိုင်တိုင် ရှာမတွေ့သေးဘဲ ဖြစ်နေသည့် နာဇီထိပ်တန်း ခေါင်းဆောင် စစ်ရာဇဝတ်ကောင် ဖြစ်သည်။

ဟစ်တလာ၏ ညာလက်ရုံးပမာ မာတင်ဘောမန်း (ယာဘက်အစွန်)ကို
ဟစ်တလာ၊ မူဆိုလီနီတို့နှင့်အတူ တွေ့ရပုံ။

ချုပ်ကြီးများ၊ နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် ဌာနကြီးမှူးများအား နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ဦးနှောက်ဆေး
၍ အားပေးစကား ပြောကြားခဲ့ရ၏။ ယင်းဌာနချုပ်မှာပင် တာဝန်ခံအရာရှိများအား ဆင့်
ခေါ်၍ အခန်းထောင့်များတွင် အိန္ဒြေကြီးတစ်ခွဲသားဖြင့် ထိုင်စေပြီး ဟစ်တလာ၏ မိန့်ခွန်း
များ (၀၁) အမြဲမပြတ် ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဒေသနာတရားတော်မြတ်ကို ရေးမှတ်
စေခဲ့၏။ ယင်းဒေသနာကား အခြားမဟုတ်၊ သူသိမ်းပိုက်ရရှိခဲ့သော အာဏာနှင့် သူ ထူ

ထောင်ဖန်ဆင်း၍ စိုးမိုးအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်တော်မူမည့် အင်ပါယာနိုင်ငံတော်ကြီး အကြောင်း ပင် ဖြစ်သတည်း။

သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်စရာကောင်းလှသည့် ယင်းဒေသနာမြတ်ကို အရာရှိများက ရေးမှတ်ကြပြီး၏။ အခြားမဲ့၌ ဘောမန်းကိုယ်တိုင် ဂရုတစိုက် အစမှအဆုံး တစ်လုံးမကျန် ပြန်၍ ဖတ်ရှု၏။ မှတ်ချက်များ ဖြည့်စွက်၏။ အမှားအယွင်းများကို သုတ်သင်ပြင်ဆင်၏။ ထို့နောက် အများပြည်သူတို့အတွက် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရန် အချိန်ကျရောက်သည်အထိ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားစေခြင်း အလို့ငှာ ပါတီဌာနချုပ် မော်ကွန်းတိုက်သို့ ပို့ဆောင်ခဲ့လေသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် ယင်းအထောက်အထား မှတ်တမ်းများကို ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရာ၌ ရှေ့ဆုံးချင်း၏ မှတ်တမ်းများကဲ့သို့ပင် တရားဝင်မဟုတ်ဘဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရလေသည်။

ဘောမန်း၏ မှတ်တမ်းများ ဟု အမည်တွင်ခဲ့သော အဆိုပါအထောက်အထား မှတ်တမ်းများကို စစ်ကြီးပြီးဆုံးခဲ့ပြီးမှ တွေ့ရှိကြရ၍ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဖွင့်ဟချက်၊ ရေးသူ-ဟစ်တလာ ဟူသော အမည်ဖြင့် ပြင်သစ်ပြည်၌ ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ၁၉၅၃ ခုနှစ်တွင် ဟစ်တလာ၏ စားပွဲဝိုင်းမိန့်ခွန်းများ ဟူသောအမည်ဖြင့် အင်္ဂလန်ပြည်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့လေသည်။

ဟစ်တလာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သမျှဆိုလျှင် ၁၉၄၁-၄၂ ခုနှစ်က စားပွဲဝိုင်းမိန့်ခွန်းများ သည် သူ၏ နောက်ဆုံးနိုင်ငံရေး သေတမ်းစာအဖြစ် ယူဆဖွယ်ရာ ရှိနေပေသည်။ ယင်းမိန့်ခွန်းများတွင် နာဇီဝါဒ၏ နောက်ဆုံးအောင်ပွဲအတွက် စီမံကိန်းများနှင့် ဂျာမန်အင်ပါယာ နိုင်ငံတော်ကြီး နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် အခွန်ရှည်အောင် တည်ထောင်သွားမည့် အစီအစဉ်များ အပြည့်အစုံ ပါဝင်ပေသည်။ ယင်းစီမံကိန်းများနှင့် အစီအစဉ်များ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် ပြီးစီးပါက နောက်ထပ် မည့်သည့်စီမံကိန်းများနှင့် အစီအစဉ်များ ချမှတ်ရန် ကျန်ရှိပါသေးသနည်း။

ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးကို သိမ်းကျုံးစိုးပိုင်ခဲ့ပြီးနောက် အဆိုပါ ကမ္ဘာ့အရှင်သခင် ဘုရင် ဧကရာဇ်ကြီးသည် ရှေ့ဆက်၍ မည်သို့ စခန်းသွားရပါမည်နည်း။ တကယ်တော့ လူ့လောကဆိုသည်မှာ စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာများဖြင့် အတိပြီးသော နေရာဒေသကြီးပါတကား။ အထူးသဖြင့် ဤအချက်သည် ကမ္ဘာလောကကြီးကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်မင်းလုပ်လိုသူများ အဖို့ ပို၍မှန်၏။ သူတို့အဖို့ ရှေ့ဆက်၍ သွားစရာ မကျန်တော့သည့်အခါ မလွဲမရှောင်သာဘဲ နောက်သို့ ပြန်လှည့်ခဲ့ကြရစေမိတည်း။

သုံးနှစ်တာမျှ ကြာခဲ့ပြီးနောက် ၁၉၄၅ ခုနှစ်ဦးပိုင်းလောက်တွင် ဟစ်တလာသည်

jjngyoe.com

အခြေအနေသစ်များဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ၏။ ၁၉၄၂ ခုနှစ်မှစ၍ တစ်စုံတစ်ရာ အမှားကြီး မှားလာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ အရှေ့ဘက်တစ်လွှားတွင် ရုရှားတို့က ခုခံတွန်းလှန်ခဲ့ကြ၏။ အနောက် ဘက်တစ်ခုမှ ဗြိတိသျှတို့သည် မလဲမပြိုဘဲ ရှိနေခဲ့ကြသည့်ပြင် အမေရိကန်တို့ကပင် စစ်ထဲသို့ ဝင်လာကြပြီဖြစ်၍ တောင်ဘက်အစွန်အဖျားမှ အီတလီမှာ မလှုပ်နိုင်မရှားနိုင် သွက်ချာပါဒ ကိုင်နေပြီဖြစ်၏။ ထို့ပြင် အရှေ့အနောက်နှင့် တောင်ဘက်အရပ်သုံး မျက်နှာ တို့မှ ဟစ်တလာအား ချေမှုန်းသုတ်သင်ပစ်ကြမည့် ကြီးမားလှသည့် မဟာမိတ် တပ်မတော် သည် အကြင်နာကင်းမဲ့စွာဖြင့် အပြင်းချီတက်လာနေကြပြီဖြစ်၏။ အားလုံးသော စစ်မျက် နှာတို့တွင် ဟစ်တလာ၏ ခုခံတွန်းလှန်မှု မှန်သမျှ အချည်းနှီး ဖြစ်ခဲ့ရချေပြီ။

အီတလီပြည်မှ ဂိုသစ်စစ်ကြောင်း*မှာ ကျိုးပေါက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ အနောက်ဘက်မှာ အာဒင်နီးစ်ဒေသ** တွင် ဆင်နွဲ့ခဲ့သော ထိုးစစ်မှာလည်း အရေးနိမ့်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ အရှေ့ ဘက်မှ ဟင်းမလား၏ *** ဗစ္စကျူလာတပ်ပေါင်းစုံမှာလည်း ဖရိုဖရဲပြိုကွဲခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ ၁၉၄၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလဆန်းပိုင်းသို့ ရောက်လာသည့်အခါတွင်မူ ဂျာမန်တို့ အောင်ပွဲ ခံရမည်ဟူသော အချက်မှာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း ဟစ်တလာ ကိုယ်၌ကပင် သိလာ ပြီ ဖြစ်၏။ ဂျာမနီပြည်နှင့် တဖြည်းဖြည်းနီးသည်ထက် နီးလာနေကြပြီ ဖြစ်သော အင်အားကြီးမားလှသည့် မဟာမိတ်တပ်မတော်များ၏ ချီတက်လာမှုကို မည်သူတစ်ဦး တစ်ယောက်မှ တားဆီး၍မရနိုင်တော့သည့် အခြေအနေသို့ ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ နောက်ဆုံး တွင် ဤတပ်မတော်ကြီးများသည် အင်အားကြီးမားမှုကို လည်းကောင်း၊ အောင်ပွဲ၏ အရသာကိုလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့လက်စားချေလိုမှု၏ ပြင်းပြသောစိတ်ဓာတ်ကို လည်း ကောင်း သယ်ဆောင်ချီတက်လာကြပြီတကား။

တစ်ခါက အကောင်အထည် ပေါ်လူနီးပါး ဖြစ်လာခဲ့သော ဟစ်တလာ၏ အိပ်မက်မှန် သမျှ ၁၉၄၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလလောက်တွင် ပြိုကွဲပျက်စီးတော့မည့် အရိပ်အယောင်များ ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ သူ့အဖို့ မည်သို့ ပြုလုပ်ရပါမည်နည်း။ စင်စစ် သူသည် ယင်းသို့ ပြိုကွဲပျက်စီးလာနေသည်ကို ဝန်မခံသေးဘဲ ရှိနေခဲ့၏။ အောင်မြင်မှုသည် အလားအလာ ရှိနေသေးသည်ဟူ၍ ဇွတ်အဓမ္မ ယူဆနေသေး၏။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်သည်

* GOTHIC LINE
 ** ARDENNES OF FNSIVE
 *** ARMY GROUP VISTULA

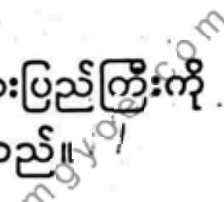
ကံဇာတာပါလာခဲ့ပါက ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ကျ မဖြစ်နိုင်သော အရာများသည် ပင် ကြံကြံဖန်ဖန် ဖြစ်လာတတ်၏။

ယင်းသို့သော အဖြစ်မျိုးသည် ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီး* လက်ထက်က ဖြစ်ပွားခဲ့ဖူး၏။ ၁၇၆၂ ခုနှစ်က ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီးသည်လည်း ယခုကဲ့သို့ပင် အကြင်နာကင်းမဲ့သော ရန်သူတပ်များ၏ ဝိုင်းဝန်းချီတက် တိုက်ခိုက်ခြင်းကိုခံရ၍ ဘာလင်မြို့တော်တွင် ညှပ်ပူ ညှပ်ပိတ်မိနေခဲ့၏။ ထိုအချိန်တွင် ဘုရင်ကြီးသည် ကြံရာမရဖြစ်ကာ သူ့ကိုယ် သူသတ်သေ ရန်ပင် စိတ်ပိုင်းဖြတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ သို့သော် နောက်ဆုံးအချိန်တွင် သူ၏ သူရဲကောင်း ပီသသော စိတ်ဓာတ်ကြောင့် အသက်ချမ်းသာရာရခဲ့ပြီး ဘုရားသခင်က ဝင်၍ ကယ်တင် ခဲ့၏။ ဖြစ်ပုံမှာ ယင်းအခိုက်အတန့်တွင်ပင် (ရန်သူနိုင်ငံ ဖြစ်သော) ရုရှားပြည်ကြီးမှာ ဇာရီးနားဘုရင်မကြီး**သည် နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်ခဲ့၏။ တစ်ဆက်တည်း ဆိုသလိုပင် သံခင်းတမန်ခင်းဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲမှုကြီး ဖြစ်ပွားကာ ဖရက်ဒရစ် ဘုရင်ကြီးသည် ရန်သူ ပတ်လည် ဝိုင်းနေသောဘဝမှ လွတ်မြောက်၍ ဘေးရန်ကင်းရှင်းခဲ့ရဖူး၏။

ယင်းသို့ဆိုလျှင် ယခု ဟစ်တလာအဖို့ရာတွင်လည်း သူ၏ သူရဲကောင်းစိတ်ဓာတ်၊ အင်အားကြီးမားသောစိတ်ဓာတ်နှင့် ခေါင်းမာသောစိတ်ဓာတ်တို့၏ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် ဤအခြေအနေဆိုးတို့မှ လွတ်မြောက်နိုင်သည်မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့်ပင် ဟစ် တလာသည် သူ၏ သေတမ်းစာ တစ်နေရာတွင် “ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီး ကဲ့သို့ပင် စုပေါင်းထားသော ရန်သူညွန့်ပေါင်းနှင့် ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေရခြင်း ဖြစ်လေ သည်။ တစ်ခုသတိပြုရမည်မှာ စုပေါင်းထားသောရန်သူသည် ထာဝရခိုင်မြဲနေသော အင်အား မဟုတ်ပေ။ လက်တစ်ဆုပ်စာ လူတစ်စု၏ အလိုကျသာ တည်မြဲနေခြင်း ဖြစ် သည်။ အကယ်၍ ချာချီသာ ရုတ်တရက် ဖြုန်းခနဲ သေဆုံးပျောက်ကွယ်သွားပါက လျှပ် တစ်ပြက်အတွင်း အစစအရာရာ အားလုံး ပြောင်းလဲသွားနိုင်ပေသည်” ဟူ၍ ဖော်ပြထား

* **FREDERIC THE GREAT** - ၁၇၄၀ ခုနှစ်မှ ၁၇၆၆ ခုနှစ်အထိ ပရပ်ရှားနိုင်ငံ တွင် စိုးစံခဲ့သည့် ဘုရင်ကြီး ဖြစ်သည်။ သူ၏ စစ်ရေးနှင့်အုပ်ချုပ်ရေး ကျွမ်းကျင်မှု ကြောင့် ပရပ်ရှားနိုင်ငံသည် တန်ခိုးကြီးမားခဲ့သည်။ ၁၇၁၂ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်၍ ၁၇၆၆ ခုနှစ်တွင် နတ်ရွာစံခဲ့သည်။

** **TSARINE OF RUSSIA** - ၁၇၂၉ ခုနှစ်က ဖွားမြင်ခဲ့၍ ရုရှားပြည်ကြီးကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် ဒုတိယမြောက် ကက်သရင်းဘုရင်မကြီး ဖြစ်သည်။

သည်ကို တွေ့ရ၏။

ယင်းသို့ပင် မာစတလာ ဆင်ခြေပေးခဲ့၏။ သို့ပါလျက် သူသည် သူ့ကိုယ်သူ လှည့်စားမရနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ဘုရားသခင်က ဝင်ရောက် ကယ်တင်လိမ့်မည်ဟူ၍ မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့သည်ကို မျှော်လင့်ခဲ့၏။ သို့သော် မျှော်လင့်ချက်ကား ကင်းမဲ့နေ ပေပြီ။ ယင်းသို့ဆိုလျှင် သူ့အဖို့ ဘာများတတ်နိုင်ပါဦးမည်နည်း။ အမြဲတစေ ဆင်ခြေ ဆင် လက်တက်တတ်သော မာစတလာအဖို့ လက်တွေ့ကျကျ လူ့လောကကြီးတွင် လုပ်စရာ တစ်ခုသာ ကျန်တော့၏။ ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီး ကဲ့သို့ပင် နောက်ဆုံးအချိန်အထိ စောင့် ကြည့်ပြီး တစ်စုံတစ်ရာ အံ့ဖွယ်သူရဲ ထူးကဲစွာဖြစ်ပွားလာခြင်း မရှိပါက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သက်သေလိုက်ရန်ပင် ရှိတော့၏။

သို့သော် ဤအတောအတွင်း ပညာတတ် လူတန်းစားတို့၏ ထုံးစံအရ၊ တစ်စုံတစ်ခု ပြုလုပ်ရန် ကျန်ရှိနေပေသည်။ နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် အခွန်ရှည်မည့် ဂျာမန်အင်ပိုင်ယာ ကြီး၏ မူလအစပဏာမ အစီအစဉ်များအဖြစ် ၁၉၄၁-၄၂ ခုနှစ်က မှတ်တမ်းတင်ရေးသား ခဲ့သည့် မာစတလာ၏ နောက်ဆုံးနိုင်ငံရေး သေတမ်းစာသည် ယခုအခါ အရာမရောက် ခေတ်နောက်ကျနေကြောင်း ထင်ရှားနေပြီ ဖြစ်၏။ ပညာတတ်လူတန်းစားတို့၏ သေသပ်မှု ကို ပြရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ပညာတတ်တို့မည်သည် နောက်ဆုံးစကားများ ပြောကြား ခဲ့လေ့ရှိကြောင်း ထင်ရှားစေရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ နိဂုံးချုပ်မှာတမ်းတစ်ခုကို ရေးပစ်ခဲ့ ရန် လိုနေပြီဖြစ်၏။ သို့နှင့်ပင် မာစတလာသည် သူ၏အတွင်းအဇ္ဈတ္တသဏ္ဍာန်ကို လှစ်ဟ ရန် နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မံပြင်ဆင်ခဲ့ပြန်လေသတည်း။

ယခုကဲ့သို့ အရှုံးကြီး ရှုံးနေသည့်အချိန်၊ အဘက်ဘက်မှ အကြပ်ကိုင်ခြင်းကို ခံနေရ သည့်အချိန်၊ ကျန်းမာရေး ပျက်ပြားနေသည့်အချိန်အခါမျိုး ရောက်နေပါလျက်နှင့်ပင် သူသည် အားအင်ကုန်ခန်း နွမ်းလျသောအမူအရာ၊ အရောင်တောက်၍ တုန်လှုပ်ချောက် ရှားနေသော မျက်လုံးအစုံနှင့် ချညှိနဲ့လေးတွဲနေပြီဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို ယခင်ပုံသဏ္ဍာန် အတိုင်း ဟန်ဆောင်အားတင်းကာ “တရားမြတ်ဒေသနာ” ၏ နိဂုံးကမ္ပတ် အပြီးသတ် ကဏ္ဍကို လှစ်ဟဟောကြားရန် ပြင်ဆင်လေတော့၏။ ဤအခန်းကဏ္ဍကား သူ၏စားပွဲဝိုင်း မိန့်ခွန်းအတွက် “စက်ရပ်သတင်း” ဖြစ်၍ နောက်ဆုံး ညပ်ထည့်လိုက်သည့် အဆုံးသတ် “အချပ်ပို” ပင်ဖြစ်သတည်း။

ဤတစ်ကြိမ်တွင်လည်း ဘောမန်းကပင် လိုအပ်သော အစီအစဉ်များကို လုပ်ဆောင် ပေးခဲ့ရ၏။ ယခုအခါတွင် မာစတလာအဖို့ ယုံကြည်စိတ်ချရမည့် နောက်လိုက်နောက်ပါ

တပည့်သာဝကကြီးများအဖြစ် ဘောမန်းနှင့် ဂိုးဘဲလ်တို့နှစ်ဦးသာ ကျန်ရှိတော့၏။ အထူးသဖြင့် ဘောမန်းသည် ဂိုးဘဲလ်ထက်ပို၍ ဟစ်တလာနှင့် အမြဲတစေ မကွဲမကွေ ရှိနေခဲ့၏။ ထို့ပြင်တဝ လိုရင်းကို ဆိုရလျှင် ဘောမန်းသည် ဂိုးဘဲလ်ထက်ပို၍ ဟစ်တလာအကြိုက်ကို လိုက်လုပ်ပေးတတ်သူ ဖြစ်၏။ သူ့တွင် ကိုယ်ပိုင်အသိဉာဏ်ဟူ၍ နတ္ထိ၊ သူ့သခင်၏ ပါးစပ်ဖျားမှ မိန့်ကြားသမျှ တစ်သဝေမတိမ်း လုပ်တတ်သူသာ ဖြစ်ဘိ၏။

သို့ဖြစ်ရာ ယခုတစ်ကြိမ်တွင် အစစအရာရာ ဘောမန်းတစ်ဦးတည်းသာလျှင် စီစဉ်လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့၍ အခြားမည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ ဤကိစ္စတွင် ပါဝင်စွက်ဖက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရခြင်းမရှိ။ မှန်၏။ ဘာလင်မြို့ အဓိပတိစံအိမ်တော်၏ အောက်တည့်တည့်ရှိ ပိတ်လှောင်နေသော မြေအောက်ပုန်းကျင်းထဲတွင် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အကူအညီကို မှ မခေါ်ယူဘဲ ဘောမန်းတစ်ဦးတည်း ကိစ္စအဝဝ အစစအရာရာ တာဝန်ယူ စီစဉ်ခဲ့ရ၏။

ယင်းသို့ ၁၉၄၅ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်းက စုပေါင်းမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည့် ဘောမန်း၏ မှတ်တမ်းမှတ်စု အသစ်များဖြစ်သော ယင်းလက်နှိပ်စက်စာမူ၏ စာမျက်နှာတိုင်းတွင် စာလုံးကြီးကြီး၊ လက်ရေးကျဲကျဲဖြင့် ပုံပျက်ပန်းပျက်နိုင်လှသည့် ဘောမန်း၏ လက်မှတ်များ အတည်ပြုရေးထိုးထားသည်ကို တွေ့ကြရ၏။

စာလုံးကြီးကြီး လက်ရေးကျဲကျဲဖြင့် ပုံပျက်ပန်းပျက်နိုင်လှသော ဘောမန်း၏လက်မှတ်ကို ဤသို့တွေ့ရစဉ်

ဖေဖော်ဝါရီလအကုန်တွင် ဟစ်တလာသည် သူ၏လုပ်ငန်းကို လက်စသတ်ခဲ့ပေသည်။ ထို့နောက် ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့တွင် တစ်ကြိမ်ထပ်၍ နောက်ဆုံးမှာတမ်းကို ဖြည့်စွက်ရေးသားခဲ့၏။ သည့်နောက်တွင်မူ အဆိုပါအထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းများကို ဘောမန်းကိုယ်တိုင် တစ်နေရာတွင် ဂရုတစိုက်သိမ်းဆည်းထားခဲ့ပြီး ဟစ်တလာနှင့်တကွ အားအင်ကုန်ခန်း နွမ်းလျချည့်နဲ့ နေကြပြီဖြစ်သော သူ့လူတစ်စုသည် မျှော်လင့်စရာ မရှိတော့သည်ကို မျှော်လင့်သည့်အနေဖြင့် “ဇာရီးနားဘုရင်မကြီး နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်မည့်ရက်” ကို စောင့်ဆိုင်းနေကြလေသတည်း။

“အို ... ဇာရီးနားသခင် ဘုရင်မကြီး၊ ဘာလင်မြို့မြေအောက် ပုန်းကျင်းထဲတွင် ပိတ်လှောင်မိနေကြ၍ သေခြင်းတရားနှင့် ရှင်ခြင်းတရား တစ်ပါးပါးကိုသာ အားထားမျှော်လင့်နေကြရသော ဤတွယ်ရာမဲ့ လူတစ်စုအဖို့ ဤနောက်ဆုံး နေ့ရက်များတွင် အရှင်သခင်မကြီးမှတစ်ပါး မှီခိုအားထားစရာ မရှိတော့ပါပြီတကား ...”

အမှန်စင်စစ် ယခုတစ်ကြိမ်တွင်လည်း သူတို့တစ်တွေ၏ ယင်းသို့သော စိတ်ရှည်မှုကြောင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အကျိုးတရားကို ခံစားကြရမည့်လက္ခဏာမျိုး ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။ အံ့ဖွယ်သူရဲ ထူးကဲသော အဖြစ်အပျက်တစ်ခုခု ဖြစ်ပွားလာမည့် လက္ခဏာမျိုး ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။ ဟစ်တလာ ပြောကြားသမျှ ဘောမန်းက စိတ်ရှည်လက်ရှည်ကြားနာ မှတ်သားနေခိုက်တွင် နာဇီအရေးတော်ပုံ ဇာတ်လမ်းကြီးတစ်ခုလုံး၏ ဇာတ်ဆရာဖြစ်သော ဂိုးဘဲလ်သည် နောက်ဆုံး ပြည်ဖုံးကားချရတော့မည့် ဇာတ်သိမ်းခန်းအတွက် ပြင်ဆင်နေခဲ့၏။ မတ်လသို့ ရောက်သောအခါ သူသည် တကယ့်ဇာတ်သိမ်းခန်းအတွက် အစစအရာရာ ပြင်ဆင် ပြီးစီးခဲ့ပေပြီ။

သို့နှင့် ဧပြီလသို့ ကူးလာခဲ့ပြီးနောက် ဟစ်တလာသည် အမြော်အမြင် ကြီးမားလှသည့် နောက်ဆုံးစကားများကို မြွက်ကြားပြီးသောအခါ ဂိုးဘဲလ်သည် ဟစ်တလာအား စိတ်သက်သာရစေခြင်းအလို့ငှာ စာတစ်အုပ်ကို အသံနေအသံထားဖြင့် ဖတ်ပြခဲ့ရလေသည်။ ယင်းစာအုပ်ကား အခြားမဟုတ်၊ ရာဇဝင်စာရေးဆရာကြီး ကာလိုင်းရေးသားခဲ့သည့် ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီး၏ ရာဇဝင် အမည်ရှိ စာအုပ်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုရာဇဝင်စာအုပ်ကြီးမှ ဇာရီးနားဘုရင်မကြီး ရုတ်တရက် နတ်ရွာစံ ကံတော်ကုန်သွားခဲ့သဖြင့် ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီးသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်မသေ ဖြစ်တော့ဘဲ ရန်သူ့ဘေးမှ ကင်းဝေးခဲ့သည့်အခန်းကို ဖတ်ပြနေရ၏။

နောက်ရက်အနည်းငယ်မျှ ကြာသောအခါ သူတို့လူစုသည် ဇာဘုရင်မကြီးအကြောင်း

ကိုပင် ပြောဆိုနေကြခိုက် ဝါဒဖြန့်ချိရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ပုန်းကျင်းရှိရာသို့ တယ်လီဖုန်း
 ခေါ်သံကို ဖြန့်ခနဲကြားလိုက်ရာ အားလုံးပင် ရင်ခုန်၍ တုန်လှုပ်သွားမိကြ၏။ မျက်နှာ
 တွင် သွေးမရှိတော့သလို ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်နေသော ဂိုးဘဲလ်သည် ထိုင်ရာမှ အထိတ်
 တလန့်ထကာ တယ်လီဖုန်း စကားပြောခွက်ကို ကောက်ကိုင်ပြီး နားထောင်လိုက်လေ
 သည်။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ဂိုးဘဲလ်သည် ဟစ်တလာရှိရာဘက်သို့ လှည့်၍ အောက်ပါ
 အတိုင်း ကြွေးကြော်လိုက်၏။ “ခေါင်းဆောင်ကြီးခင်ဗျား ...ကျွန်တော် ခေါင်းဆောင်ကြီးကို
 ချီးကျူးပါတယ်။ ခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့ အကြီးဆုံးရန်သူဟာ ကြမ္မာဝင်လာပါပြီ၊ ဒါဟာ
 ဘရန်ဒင်ဘတ် အဆက်အနွယ်*ရဲ့ အံ့ဖွယ်သူရဲ ထူးကဲချက်ပါပဲ၊ ဇာရီးနားဘုရင်မကြီးဟာ
 နတ်ရွာစံသွားပါပြီ။”

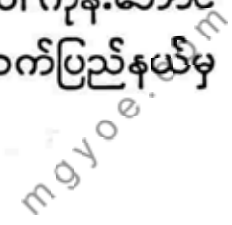
သို့သော် “ဇာရီးနားဘုရင်မကြီး”ကား ချာချီ မဟုတ်ဘဲ ရုစဗွဲ ဖြစ်နေပေသည်။
 ရုစဗွဲသည် စစ်နိုင်လုဆဲ ၁၉၄၅ ခု၊ ဧပြီလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ခဲ့ရရှာ
 ပြီတကား.....။

သို့သော် ဟစ်တလာအဖို့ ကံမကောင်း အကြောင်းမလှဘဲ ဖြစ်ရသည်မှာ “ဇာရီးနား
 ဘုရင်မကြီး” နတ်ရွာစံခဲ့ပြီ မှန်သော်လည်း ယခုတစ်ကြိမ်တွင် သံတမန်ရေးရာ တော်လှန်
 ပြောင်းလဲမှုများ မဖြစ်ပွားဘဲ နေခဲ့ခြင်းပင်တည်း။

သို့နှင့်ပင် မြေအောက်ပုန်းကျင်းပေါ်သို့ မှောင်မိုက်သော အရိပ်မည်းကြီးသည် နောက်
 တစ်ကြိမ် ထိုးမြဲထိုးလာခဲ့ပြန်လေသည်။

ဧပြီလ ၁၇ ရက်နေ့သို့ရောက်သောအခါတွင်မူ မျှော်လင့်ချက်မှန်သမျှ တစ်စမကျန်
 ပျောက်ကွယ်ကုန်ခန်းစပြုလာလေပြီ။ ထိုနေ့မှာပင် ထိုစဉ်က ဘာလင်မြို့တော်တွင်
 ဟစ်တလာအား စောင့်ရှောက်နေရသည့် နာဇီအရာရှိတစ်ယောက်အား ဘာလင်မြို့တော်
 ကို စွန့်ခွာသွားရန် ဟစ်တလာက အမိန့်ပေးခဲ့၏။ သူ့တာဝန်မှာ ဘက်ဂတ်စတန်းမြို့
 သို့သွားရောက်၍ ဂျာမန်တို့၏ သီးသန့်ရွှေတုံးရွှေခဲများကို သူရင်ဂျီယာနယ်သို့ သယ်ယူ
 ပြောင်းရွှေ့ရန်ဖြစ်၏။ သူထွက်ခွာမသွားမီ ဘောမန်းထံမှ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ပေးအပ်
 လိုက်မည့် စာရွက်စာတမ်းအချို့ကို ယူဆောင်သွားရန်နှင့် ယင်းစာရွက်စာတမ်းများကို

* **House of Brandenburg** - ပုဂံ၊ မြင်စိုင်း၊ စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယ၊ အင်းဝ၊ ကုန်းဘောင်
 စသည့် မြန်မာဘုရင်မင်းဆက်များကဲ့သို့ ဂျာမနီအရှေ့ပိုင်း ဘရန်ဒင်ဘက်ပြည်နယ်မှ
 ဂျာမန်အုပ်စိုးသူ အဆက်အနွယ်များကို ဆိုလိုသည်။

လုံခြုံသည့် ရပ်ဝေးတစ်နေရာအရောက်ပို့ပေးရန် ဟစ်တလာက သူ့အားမှာကြားလိုက်လေသည်။

ဟစ်တလာ မှာကြားသည့်အတိုင်းပင် သူ့အားဘောမန်းက ချိပ်ပိတ်ထားသော အထုပ်တစ်ထုပ်ကို ပေးအပ်ခဲ့၏။ အဆိုပါအထုပ်မှာ ယခုအခါ လျှို့ဝှက်သောတစ်နေရာမှ တွေ့ရှိကြသောဘောမန်း၏ နောက်ဆုံးမှတ်တမ်း (၀၁) ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆုံးစားပွဲဝိုင်းမိန့်ခွန်းများပင်ဖြစ်သတည်း။

ယင်းမှတ်တမ်းများကို ယခင် ၁၉၄၁-၄၂ ခုနှစ်က ရေးသားခဲ့သည့် အထောက်အထားစာရွက်စာတမ်းများနှင့်အတူ ပါတီမော်ကွန်းတိုက်သို့ ပို့ဆောင်သိမ်းဆည်းထားခဲ့၏။ ထို့နောက် ၅ ရက်မျှကြာသောအခါ ဟစ်တလာသည် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတစ်ဦးအား အဓိပတိဌာနချုပ်ရုံးကြီးမှ စွန့်ခွာထွက်ပြေးရန် အမိန့်ပေးခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရန်သူတပ်များ၏ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်မှုမှာ ပို၍နီးကပ်လာပြီဖြစ်ရာ အဝိုင်းခံနေရသည့် ဘာလင်မြို့မှ မည်သူမဆို ထွက်ပြေးလိုပါက ထွက်ပြေးခွင့်ပြုထားရလေသည်။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်လည်း နောက်တစ်နေ့သို့ ရောက်သောအခါ ကျန်ရစ်သူများမှာ လုံးဝထွက်ပေါက်မရှိတော့ဘဲ အဘက်ဘက်မှ နောက်ဆုံးဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်မှုကို ခံကြရ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့ သိရသလောက် မည်သည့် စာရွက်စာတမ်းမှ မြေအောက်ပုန်းကျင်းအပြင်သို့ ရောက်အောင် ပေးပို့ခြင်း မပြုနိုင်တော့ဘဲ ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆုံးကိုယ်ရေးကိုယ်တာ သေတမ်းစာ*နှင့် နောက်ဆုံးအချိန်တွင် အီဗာဗရွန်းနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည့် လက်ထပ်စာချုပ်သာလျှင် မပျောက်မပျက်ဘဲ တွေ့ရှိခဲ့ကြရ၏။

ဧပြီလ ၃၀ ရက်နေ့သို့ရောက်သောအခါ ဟစ်တလာသည် ရာဇဝင်သမိုင်းမှ ဖရက်ဒရစ်ဘုရင်ကြီး၏ အရေးနိမ့်မှုနှင့် စံနမူနာကို ခံယူသောအားဖြင့် လက်တွေ့လည်းကျ၊ ပညာတတ်လူတန်းစားလည်း ဆန်သော အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခဲ့ရတော့သည်။ သူ့အဖို့ “ဇာဘုရင်မကြီး” နတ်ရွာစံခဲ့သည့်တိုင်အောင် ဘေးရန်မှ ကင်းရှင်းလွတ်မြောက်ခြင်း မရှိဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရ၍

* ၁၉၄၅ ခု ဧပြီလ ၂၉ ရက်နေ့က ရေးသားခဲ့သော အဆိုပါသေတမ်းစာတွင် အီဗာဗရွန်းအား ဘာကြောင့်လက်ထပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြောင်းနှင့် မိမိပိုင်ပစ္စည်းများကို နာဇီပါတီနှင့် နာဇီအစိုးရလက်သို့ လွှဲအပ်ခဲ့ကြောင်း၊ မိမိကွယ်လွန်ပြီးနောက် မိမိအလောင်းကို မည်သို့ မည်ပုံသင်္ဂြိုဟ်ရန် စသည့်အကြောင်းများ ပါဝင်ခဲ့သည်။ (စာရေးသူ၏ “ဟစ်တလာ အတ္ထုပ္ပတ္တိ” စာမျက်နှာ ၆၂၃-၆၂၄ တွင် ကြည့်ပါ။)

mgvob.com

ဘုရားသခင်က ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ခြင်း မရှိဘဲ ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့နှင့်ပင် သူသည် သူ့ကိုယ် သူ သတ်သေခဲ့လေသတည်း။

ဤအတောအတွင်း ဆိုခဲ့ပြီးသော စာရွက်စာတမ်းများကား မည်သို့နည်း၊ ဟစ်တလာ သေဆုံးသည့် အချိန်လောက်တွင် စာရွက်စာတမ်းများကို လက်ခံရရှိထားသူသည် ချိပ် ပိတ်ထားဆဲပင်ဖြစ်သော အဆိုပါစာရွက်စာတမ်းများ ပါရှိသည့် အထုပ်ကို လုံခြုံစိတ်ချ ရသည့်နေရာသို့ ပို့ဆောင်အပ်နှံခဲ့ပြီး ဖြစ်နေပေပြီ။ ယင်းနေရာကား အခြားမဟုတ်၊ ဘက် ဂက်စတီန်းမြို့မှ တစ်ခုသော ဘဏ်တိုက်တစ်တိုက်၏ အာမခံသေတ္တာများထဲတွင် ဖြစ်လေ သည်။

သို့သော် များမကြာမီ အဆိုပါ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယ်တိုင် အဖမ်းခံရပြီးနောက် အမျိုးမျိုးသော စစ်ရာဇဝတ်ပြစ်မှုများဖြင့် တရားစွဲဆိုခြင်းခံရကာ ထောင်ဒဏ်အပြစ်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ ယင်းသို့ ထောင်ကျခံနေရစဉ် အတောအတွင်း သူသည် ဘတ်ဂတ်စတီန်းမြို့တွင် ကျန်ရှိ နေခဲ့သည့် စာရွက်စာတမ်းများအတွက် တစ်နေ့တစ်ရက်မှ စိတ်မအေးရာဘဲ အထိတ်ထိတ် အလန့်လန့် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ အကယ်၍ ဤစာရွက်စာတမ်းများ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များသာ ပေါက်ကြားတွေ့ရှိသွားခဲ့ပါက အာဏာပိုင်များ၏ မျက်စိထဲတွင် မိမိအား ပို၍အပြစ် ကြီးမားသူတစ်ယောက်အဖြစ် ထင်မြင်ယူဆမည်မှာ မှုချဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ သူသည် အဆိုပါ စာရွက်စာတမ်းများကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရန် ကြံစည်ရတော့သည်။

ကံအားလျော်စွာ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် အဆိုပါ စာရွက်စာတမ်းများကို ဖျောက် ဖျက်ပစ်ရန်အတွက် အခွင့်အလမ်းတစ်ခု တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထောင်ထဲမှာပင်နေ၍ သူ့အကြံ အစည်ကို ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။ ဖြစ်ပုံမှာ ထောင်ကျနေသူများအဖို့ အပြင်လောကနှင့် ဆက်သွယ်မှုများ ရံဖန်ရံခါ ရှိတတ်ကြသည်ဖြစ်ရာ တစ်နေ့တွင် သူသည် အပြင်မှ ယုံကြည်စိတ်ချရသော မိတ်ဆွေဝတ်လုံတစ်ယောက်အား ဘတ်ဂတ်စတီန်းမြို့သို့ သွားရောက်၍ ဘဏ်တိုက်တွင် သူအပ်နှံထားခဲ့သည့် စာရွက်စာတမ်းများကို ထုတ်ယူခွင့် ရရှိရန် ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာတစ်စောင် ရေးသားပေးပို့နိုင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ စာရွက်စာတမ်း များထဲမှ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာနှင့် ပတ်သက်သည့်စာများကို ရွေးချယ်ချန်လှုပ်ပြီးနောက် “ကျန်အားလုံး” ကို မီးရှို့ပစ်ရန်သူ့မိတ်ဆွေအား မှာလိုက်သည်။ “ကျန်အားလုံး” ကား ဟစ်တလာ၏ နောက်ဆုံးစားပွဲဝိုင်း မိန့်ခွန်းများပင်တည်း။

သူ့မိတ်ဆွေကလည်း သူ မှာသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ရှေးဦးစွာ စာရွက် စာတမ်းများကို ဘဏ်တိုက်မှ ထုတ်ယူပြီးနောက် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ စာရွက်များကို

mggyoe.com

ရွေးချယ်ချန်လှုပ်ကာ ကျန်စာရွက်စာတမ်းများကို မီးရှို့ပစ်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

သို့သော် ယင်းစာရွက်များကို မီးတင်မရှိမီ မည်သို့သော စာရွက်များ ဖြစ်လေသနည်း ဟူ၍ အမှတ်မထင် ဖတ်ကြည့်မိရာမှာ နောင်လာနောင်သားများအဖို့ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည့် သမိုင်းဝင်အထောက်အထား မှတ်တမ်းများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရတော့ သည်။

သူ့အဖို့ ဘာလုပ်ရပါမည်နည်း။ တစ်ဖတ်တွင် သူ့မိတ်ဆွေအမှုသည်က ဤစာရွက် စာတမ်းများကို မီးရှို့ပစ်ရန် အတိအလင်း မှာကြားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ သူ့အဖို့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး တာဝန်အရ မှာကြားသည့်အတိုင်း လုပ်ရန်သာရှိသည်။ သို့သော် အခြားတစ်ဖက်မှ သမိုင်း ၏ လိုအပ်ချက်ကလည်း ဤစာရွက်စာတမ်းများကို ထိန်းသိမ်းထားရန် အလားတူပင် အတိအလင်း တိုက်တွန်းလျက်ရှိရာ အများပြည်သူနှင့် ပတ်သက်သည့် တာဝန်အရ ယင်း တိုက်တွန်းချက်ကို လိုက်နာရမည်ဖြစ်၏။

ယင်းသို့ အကျပ်ရိုက်နေသည့် အခြေအနေတွင် သူသည် ဥပဒေသမားပီပီ သေသေ သပ်သပ်နှင့် ဥပဒေဘောင်မှလွတ်အောင် ပရိယာယ်တစ်ခုကို ကြံဆောင်လုပ်ကိုင်ခဲ့လေ သည်။ ရှေးဦးစွာ သူသည် အဆိုပါ အထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းများကို ဓာတ်ပုံ ရိုက်ကူးပြီးနောက် ယင်းဓာတ်ပုံများကို လျှို့ဝှက်သော တစ်နေရာတွင် လုံခြုံအောင် သိမ်း ဆည်းထားလိုက်၏။ ယင်းသို့ လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် သူသည် နောင်လာ နောက်သားများ အတွက် သူ ထမ်းဆောင်ရန် ရှိနေသည့်တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

ထို့နောက် သူသည် မူရင်းစာရွက်စာတမ်းများကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ဣန္ဒြေရရဖြင့် မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်၏။ ဤနည်းအားဖြင့် သူသည် သူ၏အမှုသည်အတွက် ထမ်းရွက် ရန်ရှိနေသော တာဝန်ကိုလည်း ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

စင်စစ်အားဖြင့် ဥပဒေသမားပီပီ ဥပဒေ လွတ်အောင်ယင်းသို့ လုပ်ဆောင်ခဲ့ခြင်း သည် ကြာကြာဖုံးကွယ်ထား၍ ရမည် မဟုတ်ပေ။ နောက်နှစ်အနည်းငယ် အကြာတွင် ဤစာရွက်စာတမ်းများ၏ မူလပိုင်ရှင်သည် ထောင်မှ လွတ်လာခဲ့ပါက ဤကိစ္စသည် အမှန်အတိုင်း ပေါ်ပေါက်လာမည်မှာ သေချာ၏။ သို့ဖြစ်ရာ သူသည် ဤကိစ္စအတွက် တအံ့နွေးနွေးစိတ်မအေးဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရပြန်သည်။ သို့သော် နောက်ဆုံး၌ သူသည် သမိုင်း၏ လိုအပ်ချက်ကို လိုက်လျောရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။ သူသည် တစ်ဖက်မှ ချေပလျှောက် လဲချက်ကို ပယ်ချခဲ့ပြီးနောက် ဤကိစ္စတွင် သူပါဝင်စွက်ဖက်ခဲ့ရ၍ မရှင်းမရှင်း ဖြစ်နေ သောအပိုင်းကို မသိလိုက် မသိဘာသာ ခပ်အေးအေးသဘော ထားပစ်လိုက်လေသည်။

သို့နှင့်ပင် အဆိုပါ စာရွက်စာတမ်းသည် တစ်နေရာတွင် အမှတ်မထင် ကျန်ရှိနေခဲ့ရာမှ နောက်ဆုံး၌ ယခုကဲ့သို့ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်ရရှိရန် အကြောင်းကံ ဖန်တီးလာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါတို့မှာ ယခုအခါ ဂျာမနီတွင် အများပြည်သူတို့ လေ့လာဖတ်ရှုခွင့် ရရှိလာကြသည့် ယင်းအထောက်အထား စာရွက်စာတမ်းအသစ်များ၏ နောက်ခံအဖြစ် အပျက်များပင် ဖြစ်လေသည်။

ယင်းစာရွက်စာတမ်းများ၏ စစ်မှန်မှုနှင့် ပတ်သက်၍မူ မည်သို့မျှ သံသယဖြစ်စရာ မရှိပေ။ ၎င်းတို့၏ သမိုင်းဖြစ်စဉ်သည် လည်းကောင်း ပါဝင်သော အကြောင်းအရာများသည်လည်းကောင်း၊ နေရာအနှံ့အပြား သက်သေခံအဖြစ် ရေးထိုးထားသည့် ဘောမန်း၏ သိသာထင်ရှားလှသော လက်မှတ်များသည် လည်းကောင်း၊ မည်သို့မျှ ဒွိဟဖြစ်စရာ မလိုပေ အထူးသဖြင့် ဟစ်တလာ၏စိတ်ဓာတ်ကို လေ့လာသိရှိထားသူ မှန်သမျှ ဤစာရွက်စာတမ်းများတွင် ပါဝင်သော အချက်အလက်များကို ကြည့်ရုံနှင့်မျှပင် ဤစာရွက်စာတမ်းများ၏ စစ်မှန်မှုသည် ပြည့်စုံလုံလောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

အနှစ်သာရအားဖြင့်ဆိုလျှင် ဤစာရွက်စာတမ်းများသည် ဟစ်တလာ၏ ပြီးပြည့်စုံသော နိုင်ငံရေးသေတမ်းစာပင် ဖြစ်၏။ စင်စစ် ဧပြီလ ၂၉ ရက်နေ့က လက်မှတ်ရေးထိုးခဲ့သည့် သူ၏တရားဝင် “နိုင်ငံရေးသေတမ်းစာ”နှင့် (ဘောမန်းအား အာဏာကုန်လွှဲအပ်ခဲ့သော) သူ၏ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ သေတမ်းစာများမှာ ထုံးစံအရ တစ်ပိုင်းတစ်စ အကျဉ်းချုပ်မျှသာ ဖြစ်လေသည်။

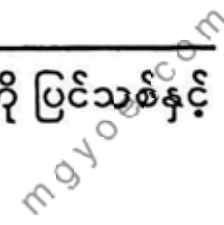
တစ်စုံတစ်ရာ ထူးကဲစွာ ဖြစ်ပွားလာပါမှ ဘေးရန်ကင်းရှင်း၍ ထွက်ပေါက်ရနိုင်မည့် အခြေအနေဆိုးများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည့်ကာလ၌ ပြောကြားခဲ့သည့် ဤမိန့်ခွန်းများတွင် ဟစ်တလာသည် အနိုင်နှင့် အရှုံးနှစ်ခုစလုံးဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည့် စစ်ကြီးနှင့် ပတ်သက်သမျှ ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို လွှမ်းခြုံသုံးသပ်ဖော်ပြခဲ့လေသည်။ တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည့် အာဏာသိမ်းပွဲကာလအတွင်းက ပြောကြားခဲ့၍ ရှောင်ချနင်းမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည့် ပထမဆုံးစားပွဲပိုင်းမိန့်ခွန်းများကို “ကျွန်ုပ်တို့၏အာဏာ ဖြင့် ဂျာမနီတွင် ဆောင်ရွက်မည့် အစီအစဉ်များ” ဟူ၍ ခေါင်းစဉ်တပ်သင့်ပေသည်။ တစ်ဖန် ကမ္ဘာကြီးအား စိုးမိုးသိမ်းပိုက်ခဲ့သည့် တုန်လှုပ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ရက်များအတွင်းက ပြောကြားခဲ့၍ “ဘောမန်း၏မှတ်တမ်းများ”အဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့သည့် “စားပွဲပိုင်း မိန့်ခွန်းများ”၏ ဒုတိယပိုင်းကို “ကျွန်ုပ် စိုးမိုးသိမ်းပိုက်ခဲ့သည့် ကမ္ဘာကြီးတွင် ဆောင်ရွက်မည့် အစီအစဉ်များ”

ဟူ၍ ခေါင်းစဉ်တပ်နိုင်ပေသည်။

ထို့နောက် ကမ္ဘာကြီးအား စိုးမိုးသိမ်းပိုက်ရေးနှင့် ဂျာမနီတွင် အာဏာတည်မြဲရေး စီမံကိန်းနှစ်ခုစလုံး မိမိ မျက်စိအောက်တွင် ပြုကွဲပျက်စီး၍ ကျဆုံးမှုနှင့် ရုံးခိမ့်မှုများကို ရင်ဆိုင်လာရသည့် ကာလတွင် ပြောကြားခဲ့သော “စားပွဲပိုင်းမိန့်ခွန်းများ” ၏ တတိယ ပိုင်းကိုမူကား “ကျွန်ုပ် ဘာကြောင့်စစ်ရှုံးခဲ့ရသလဲ၊ ဘာတွေ မှားခဲ့သလဲ” ဟူ၍ ခေါင်းစဉ် တပ်နိုင်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဘာတွေများ မှားခဲ့ပါသလဲ၊ ဟစ်တလာ၏ အမှားများတွင် စစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ဤစစ်ပွဲ ထိုစစ်ပွဲစသည်များကို ဖန်တီးခဲ့ခြင်းများသည် မှားခဲ့သလား၊ ဗြိတိန်ကို နိုင်အောင် မတိုက်နိုင်သေးမီ ရုရှားကို ဝင်တိုက်ခဲ့ခြင်းသည် မှားခဲ့သလော၊ မြေထဲပင်လယ်ဒေသကိုလည်းကောင်း၊ အာဖရိကမြောက်ပိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ လီဗင့် ဒေသ*ကိုလည်းကောင်း၊ လွယ်လွယ်နှင့် တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်သည့် အချိန်တွင် သိမ်းပိုက်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှသည့် ရုရှားပြည်ကြီးအား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်းသည် မှားခဲ့ပါသလော၊ မြေထဲပင်လယ်ဒေသကို ၁၉၄၀ ခုနှစ်က မသိမ်းပိုက်ခဲ့ခြင်းသည် မှားခဲ့သလော၊ သို့မဟုတ် အချိန်အခါကို မတွက်ဆတတ်ခြင်းသည် မှားခဲ့သလော၊ (၁၉၃၈ ခုနှစ်က သူ တွက်ဆခဲ့သလို) ကမ္ဘာစစ်ကြီးကို ၁၉၄၂ ခုနှစ်အထိ ရွှေ့ဆိုင်းသင့်ပါသလော၊ သို့တည်းမဟုတ် (၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် သူယူဆပြန်သလို) ဤစစ်ကြီးကို ၁၉၃၈ ခုနှစ်ကပင် စတင် တိုက်သင့်ပါသလော ဗြိတိန်နှင့်သော်လည်းကောင်း၊ စပိန်နှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်ဆံရာ၌ မှားခဲ့ပါသလော၊ ပြင်သစ်တို့အပေါ်တွင် သက်ညှာလွန်းခဲ့ပါသလော၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ “ကျွန်ုပ်နှင့် တန်းတူဖြစ်သော၊ အချို့နေရာများတွင် ကျွန်ုပ်ထက်ပင် သာလွန်နေသော” ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ခဲ့သည့် မူဆိုလီနီအပေါ်တွင် အလိုလိုက်ခဲ့လွန်းပါသလော၊ မူဆိုလီနီသည် အီတလီအမျိုးသားများနှင့် ပတ်သက်၍ တာဝန်များ ပိနေခဲ့သလို သူသည်လည်း ဂျာမန်အမျိုးသားများ၏ တာဝန်များဖြင့် ပိနေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော၊ သူသည် “ဝင့်ဝါ၍ စိတ်ကြီးဝင်တတ်ကြသည့် ကျွန်းသူကျွန်းသားများ” ဖြစ်ကြသော ဗြိတိသျှတို့နှင့် မဟာမိတ် ဖြစ်သည်အထိ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း လုပ်သင့်ပါသလော၊ သို့မဟုတ် ယခုထက် ပြတ်ပြတ်သားသား တိုက်ပစ်သင့်ပါသလော၊ အကယ်၍ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီး

* LEBANT - မြေထဲပင်လယ်ဒေသ၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းရိုးတမ်းကို ပြင်သစ်နှင့် အီတလီဘာသာဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

၏ အခြေခံများကို ချိုးဖောက်သည့် အနေမျိုးသော်လည်းကောင်း၊ တစ်ဝက်ကျော်ကျော် သူ၏ ရန်သူများဖြစ်နေကြသည့် အိတလီ၊ ပြင်သစ်၊ စပိန်နှင့် တန်ဖိုးမရှိသည့် လက်တင် မဟာမိတ်များဖြင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့စည်းမှု အခြေခံများ ပြိုကွဲပျက်စီးသည့် အဓိပ္ပာယ်မျိုး ရောက်ရှိသွားသည့်တိုင်အောင် သူ့ကိုယ်သူ ကမ္ဘာတော်လှန်ရေး ကိုလိုနီဝါဒ ဆန့်ကျင် ရေးနှင့် ပစ္စည်းမဲ့အရေးတော်ပုံကြီး၏ တပ်ဦးမှ မနေသင့်ပါသလော။

အထက်ပါအားလုံးတို့မှာ ဖြစ်နိုင်သော အမှားများပင် ဖြစ်၏။ ဤစစ်ကြီးနှင့်ပတ် သက်၍ ပြင်းထန်ဆိုးဝါးလှသည့် အကျိုးတရားများ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်လာ၍ ယခုကဲ့သို့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရှုရာ၌ ဤအချက်များအားလုံးကို ထည့်သွင်း စဉ်းစားရန် လိုအပ်ပေသည်။

ယင်းသို့ လိုအပ်သည့်အတိုင်းပင် ဟစ်တလာသည် ဤအချက်များကို စဉ်းစားခဲ့၏။ အသံထွက်အောင်ပင် စဉ်းစားခဲ့၏။ သူ့စိတ်သည် ဤအရေးကြီးလှသည့် အကျပ်အတည်း များအကြောင်းကို ထပ်ခါတလဲလဲ တဝဲလည်လည် စဉ်းစားနေမိ၏။

ဤအကျပ်အတည်းများသည် သူ့အဖို့ပြင်မရသည့် အမှားများပမာ ဖြစ်နေ၏။ အလို ရမ္မက် ကြီးသလောက် ထင်တိုင်းမပေါက်ဘဲ ဆုံးရှုံးမှုဖြင့် ရင်ဆိုင်ရသူတိုင်းသည် များသော အားဖြင့် ယင်းသို့နောက်နောင်က ဖြစ်ခဲ့သမျှကို တဝဲလည်လည် စဉ်းစားမဆုံးနိုင်အောင် ဖြစ်တတ်ကြ၏။

မည်သို့ဖြစ်စေ သူတို့၏ အဆုံးသတ်ကောက်ချက်များသည် အမြဲတစေ မှုမမှန်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်၏။ သူတို့သည် သူတို့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်ဟု ယူဆသော အလုပ်များကို မလုပ်ခဲ့ရကောင်းလားဟု စဉ်းစားတတ်ကြ၏။ သို့သော် ဤအလုပ်များအား ပိတ်ပင်ဟန့် တားလာမည့် ကြီးမားသော အတားအဆီးများနှင့် ပတ်သက်၍မူ မကြာခဏ မေ့လျော့နေ တတ်ကြ၏။ ဤအတားအဆီးများသည် သူတို့ ကြိုးစားလုပ်ကိုင်သမျှကို အချည်းနှီး အလဟဿဖြစ်လောက်အောင် ထိရောက်သည့် တန်ပြန်အဖျက်အဆီးများ ဖြစ်သည် ကိုလည်း သူတို့ မေ့လျော့နေတတ်ကြ၏။ သို့ဖြစ်ရကား လူတို့၏ အသိဉာဏ်ဟူသည် ကိုယ်လိုရာသာ ကိုယ်ဆွဲ၍ ရွေးချယ်တွေးခေါ်တတ်သော ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်းသည့် ကိရိယာတန်ဆာပလာ တစ်ခုပင်တည်း။

ဟစ်တလာ၏ အသိဉာဏ်သည် အထူးသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ကိုယ်လိုရာ ကိုယ်ဆွဲ၍ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရာ၌ ပိုမိုထူးချွန်သည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်၏။ ဥပမာကြည့်မည် ဆိုပါက မိုလ်ချုပ်ကြီး ဖရန်ကိုအား စစ်ကြီးအတွင်း သူ့ဘက်ပါအောင် ဆွဲသွင်းရန် ကြိုးစားသည့်

ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၁၉၄၀ ခုနှစ်က သူ၏အတွေးအခေါ်များတွင် ယင်းသို့ တွေ့ရမည်သာ ဖြစ်၏။

ဟစ်တလာသည် ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ထုံးစံအတိုင်း ဤသို့ ယူဆခဲ့၏။
“ကျွန်ုပ်သည် ၁၉၄၀ ခုနှစ်က စပိန်ပြည်အား စစ်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းခဲ့ခြင်း အတွက် မှန်သည်မှားသည်ကို မကြာခဏ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်လည်မေး မြန်းခဲ့ပေသည်။ ထိုစဉ်က စပိန်အား စစ်ထဲ ဆွဲသွင်းရန်မှာ လွယ်လွယ်နှင့် ပြော၍ ဖြစ်နိုင်သည့် ကိစ္စပင်ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စပိန်သည် ထိုစဉ်က အီတလီ၏နမူနာအတိုင်း လိုက်နာလုပ်ဆောင်ရန် အထူးပင် အားကျနေသည့်အပြင် စစ်နိုင်နေသည့်အဖွဲ့တွင် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်လိုသော ကြောင့် ပင်ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ စပိန်သည် တကယ်တမ်းအားဖြင့် ထိထိရောက်ရောက် ပါဝင်ကူညီရန် စိုးစဉ်းမျှ ဖော်ပြခြင်းမရှိကြောင်း တွေ့ရှိ ရသည့်အချိန်မှစ၍ ၎င်း၏ တိုက်ခိုက်ပါဝင် စွက်ဖက်မှုသည် မလိုလားအပ်ဟု ၍ ကျွန်ုပ်အပြီးအပိုင် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပေသည်။”

သူက ဆက်လက်ဖော်ပြရာ၌ ယင်းသို့ စပိန်၏ပါဝင်စွက်ဖက်ခြင်း မရှိဘဲနှင့်ပင် ဂျီ ဘရော်လ်တာ ကျွန်းဆွယ်ကို အလွယ်တကူနှင့် သိမ်းပိုက်နိုင်၏။ ဖရန်ကိုကာ သာ လျစ်လျူရှု နေပါက မည်သည့်စစ်ကြေညာမှုကိုမှ မပြုလုပ်ဘဲ စစ်ဗိုလ်တစ်ဦး ကွပ်ကဲသော ကွန်မင်ဒို တပ်များဖြင့်ပင် သိမ်းပိုက်နိုင်ပေသည်ဟူ၍ ပါရှိခဲ့သည်။ တကယ့်အခက်အခဲမှာ ဖရန်ကို အား စစ်ထဲသို့ ဆွဲသွင်းရန် မဟုတ်၊ စစ်ထဲတွင် မပါအောင် လုပ်ရန်သာ တကယ့်အခက်အခဲ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့၏။ “အတိအကျ ဆိုရလျှင် လွန်ခဲ့သည့် ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်က ကျွန်ုပ်တို့အောင်ပွဲမှ ရှောင်ခွာထွက်ပြေးခဲ့သော အီတလီအား ကျွန်ုပ်တို့ တားဆီးခြင်း မပြု နိုင်သကဲ့သို့ပင်တည်း ...” ဟူ၍ သူက မှတ်ချက်ချခဲ့လေသည်။

“ကမ္ဘာပေါ်တွင် အလွယ်ဆုံးကိစ္စ” ၊ “ဖရန်ကို၏ လျစ်လျူရှုမှု” စသော သူ့ကိုယ်သူ နှိမ့်ချသည့် ဤစာပိုဒ်များကြောင့် ၁၉၄၀ ခုနှစ်က ဟစ်တလာသည် ဖရန်ကိုအား ဆွဲဆောင် သိမ်းသွင်းခဲ့ပုံများကို မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်က သံသယဖြစ်လာပါဦးမည်နည်း။

ဖရန်ကိုအား စစ်ထဲပါလာအောင် ဟစ်တလာ မည်မျှတောင်းပန်ခဲ့သည်ကိုလည်း ကောင်း၊ အနည်းဆုံး ဂျာမနီတပ်များကို စပိန်ပြည်တွင်းသို့ ဝင်ခွင့်ပြုရန် တောင်းပန်ခဲ့ သည်ကို လည်းကောင်း ဖရန်ကိုက အမြဲတမ်း ငြင်းပယ်ခဲ့သည်ကို မည်သူက သံသယဖြစ်

ပါဦးမည်နည်း။

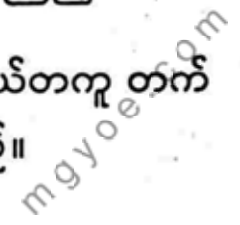
ထိုခေါင်းမာလှသည့် အာဏာရှင်(ဖရန်ကို)အား ဖြားယောင်းသွေးဆောင်ရန်အတွက် ဟစ်တလာသည် သူ့ကိုယ်သူ နှိမ့်ချ၍ သူ့ကိုယ်တိုင်* “ပိုင်းရင်းနီးစ်တောင်ခြေ” သို့ သွားရောက်ကာ ကိုးနာရီလုံးလုံး နားချခဲ့ပါလျက် နောက်ဆုံးတွင် ဘာတစ်ခုမှအရာ မရောက်ဘဲ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ခဲ့ရပုံများကို မည်သူက သံသယဖြစ်ပါဦးမည်နည်း။

ထို့နောက် ယင်းသို့သော တွေ့ဆုံပြောဆိုမှုမျိုးကို နောက်တစ်ကြိမ် ပြုလုပ်မည့်အစား ဖရန်ကိုအား ပါးစပ်ထဲမှ သွားသုံးလေးချောင်းလောက် ကျိုးထွက်အောင် ရိုက်ပစ်ချင်လှသည်ဟူ၍ မူဆိုလီနီအား ပြောဆိုကာ အဆိုပါ ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများ၏ “ဆင်ခြင်တုံတရားကင်းမဲ့လှသည့် သားတစ်ယောက်” ဖြစ်သော ဖရန်ကိုအား မူဆိုလီနီအနေဖြင့်သာ ပြောဆိုစည်းရုံးပါရန် တောင်းပန်ခဲ့သည်များကို မည်သူက သံသယဖြစ်ပါဦးမည်နည်း။

စစ်ထဲပါရန် ဖရန်ကိုက ငြင်းပယ်ခဲ့သည့်အတွက် ဟစ်တလာသည် ဖရန်ကိုအား ခါးခါးသီးသီး အမုန်းကြီးမုန်းခဲ့ရာ နောက် ၂ နှစ်တိုင်တိုင် ဖရန်ကိုအမည်ကို ကြားရုံမျှနှင့် ဒေါသအမျက်ခြောင်းခြောင်းထွက်ကာ ပါးစပ်မှ ကျိန်ဆဲမိသည့်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ သူရဲဘောနည်း၍ သတ္တိကြောင် မပြတ်သားသူ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လေဖောင်းနေသော ဥဒေါင်းငှက်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ရာပေလွင်ပေါ်တွင် အချောင်ဝင်ထိုင်သူဟူ၍လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးရေရွတ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူ၏ “ထုံထိုင်းမိုက်မဲလှသော” ပြုမူ လုပ်ဆောင်ချက်များဖြင့် ဂျီဘရော်လ်တာ ကျွန်းဆွယ်ကို ငါးရက်အတွင်း သိမ်းပိုက်နိုင်ဖွယ်ရာရှိ၏။ ထို့ပြင် ဗြိတိသျှနှင့် အမေရိကန်တို့အနေဖြင့် အာဖရိကမြောက်ပိုင်းကို ဘယ်သောအခါမှ ခြေမချနိုင်ဘဲ ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေသည်။ “နူးညံ့ပျော့ ပျောင်းလှသော ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများ၏ ဝမ်းပိုက်သား”** ကိုလည်း ထိုးဖောက်နိုင်ဖွယ်ရာ မရှိ။

* စပိန်အားစစ်ထဲပါအောင် သွေးဆောင်သိမ်းသွင်းရန် ဟစ်တလာကိုယ်တိုင် ၁၉၄၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်နေ့က စပိန်နယ်စပ် ပိုင်းရင်းနီးစ်တောင်ခြေမှ ဟင်ဒါယီ မြို့ကလေးသို့သွားရောက်၍ ဖရန်ကိုနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်ကို ဆိုလိုသည်။ (စာရေးသူ၏ “ဟစ်တလာအတ္ထုပ္ပတ္တိ” စာမျက်နှာ ၅၃၉-၅၄၀ တွင် ကြည့်ပါ။)

** Soft Underbelly of The Exis - မြေထဲပင်လယ်ဘက်မှ အလွယ်တကူ တက်ရောက်၍ တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်သည့် အီတလီပြည်ကို ဆိုလိုသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ဟစ်တလာသည် နောက်ထပ် ၂ နှစ်မျှကြာသည်အထိ ဖရန်ကို၏ အမည်ကို နားမှလေသံမကြားရအောင် ပိတ်ပင်ထားခဲ့၏။ သို့ပါလျက် ၁၉၄၅ ခုနှစ် တွင်မှ စပိန်နိုင်ငံအား ၁၉၄၀ ခုနှစ်က စစ်ထဲပါအောင် လုပ်ရန်မှာ “လွယ်လွယ်ကလေး ပါ” ဟူ၍ ဟစ်တလာက သူ့ထုံးစံ၊ သူ့လေသံအတိုင်း ခပ်တည်တည်ပြောလာသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ကြားကြရပြန်သည်။ ထိုမျှမက စပိန်အား စစ်ထဲပါမလာအောင်ပင် မနည်းလုပ် ခဲ့ရပါသည်ဟု ဆိုလိုက်ပြန်သေးသည်။ ဟစ်တလာသည် ၁၉၄၀ ခုနှစ်က ဖြစ်ရပ်များ ကို လွယ်လွယ်နှင့် မေ့တတ်သူပါတကား။

စစ်ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ ပြန်လည်သုံးသပ်ကာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို စစ်ဆေးရာ ၌ ဟစ်တလာသည် ယင်းကဲ့သို့သော အမှားမျိုးနှင့် မေ့လျော့ပေါ့ဆမှုများသည် အရေး ကြီးပါသလော၊ စင်စစ် ဟစ်တလာ၏ စားပွဲဝိုင်း မိန့်ခွန်းများကို ဖတ်ရှုရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ သည် အချက်အလက်များကို ရှာဖွေသည့်အနေဖြင့် မဟုတ်ဘဲ၊ သူ့စိတ်ဓာတ်နှင့် သူ့ အကျင့်စာရိတ္တကို စူးစမ်းလေ့လာသည့် သဘောမျိုးဖြင့် ဖတ်ရှုခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။ ဟစ်တလာ ဘာကြောင့် စစ်ရှုံးရသည်ဆိုသော အချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ မသိလို မသိချင်ကြ၊ သူ စစ်ရှုံးရပုံကို ဘာကြောင့် သူ တွေးမိသလဲဟူသော အချက်ကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ သိလိုပေ သည်။

စင်စစ် ဤနှစ်ခုမှာ တစ်ခုနှစ်ခုတစ်ခု လွန်စွာခြားနားလှလေသည်။ ယခုနောက်ဆုံး တွေ့ရှိခဲ့ကြသော စားပွဲဝိုင်းမိန့်ခွန်းများတွင် အဆိုပါမေးခွန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အဖြေများ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှင်းရှင်းကြီး ပါဝင်နေလေသည်။ ယင်းအဖြေများ၏ စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ကောင်းပုံမှာ အဖြေများထဲတွင် ပါဝင်နေသည့် အမှန်တရား၏ အတိုင်းအတာ ပမာဏ ကြောင့်သာလျှင် မဟုတ်ဘဲ ဟစ်တလာနှင့်တကွ အမျိုးသား ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ၏ ရည်ရွယ် ချက်နှင့် လက္ခဏာရပ်များကို အလင်းရောင် ထိုးပြသလို ပြခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်၏။

ရှေးဦးစွာ ဟစ်တလာ ဝန်မခံဘဲထားခဲ့သည့် အမှားများကို စဉ်းစားကြည့်ကြရန် ဖြစ်၏။ အချို့က ဟစ်တလာသည် ကမ္ဘာစစ်ကြီးကို စတင်ခဲ့ခြင်းဖြင့် အမှားကို ကျူးလွန်ခဲ့ သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ဤအချက်ကို ဟစ်တလာသည် ဘယ်အခါမှ လက်မခံခဲ့ပေ။ စစ်ကြီး ကို သူ စတင်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဟူ၍ ဇွတ်ငြင်းခဲ့၏။ စစ်ကြီးကို စတင်ကြသူများမှာ မဟာမိတ် များပင်ဖြစ်၍ ယင်းသို့စတင်ခဲ့သည်မှာလည်း ၁၉၃၉ ခုနှစ်ကျမှ မဟုတ်၊ ၁၉၃၃ ခုနှစ်က တည်းကပင် စတင်ခဲ့သည်ဟုဆို၏။ “ဂျာမန်လူထု၏ အခြေခံရပိုင်ခွင့်များ” ဟူသော အမည်ဖြင့် တောင်းဆိုခဲ့သည့် တောင်းဆိုချက်မှန်သမျှကို မဟာမိတ်တို့က ငြင်းပယ်ခဲ့ခြင်း

ဖြင့် စစ်ကြီးကို စတင်ခဲ့သည်ဟု ဆို၏။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အမျိုးသား ဆိုရယ်လစ်ဝါဒသည် ကမ္ဘာကို လွှမ်းမိုးရန်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူမှန်သမျှ၊ မလိုလားမှု မှန်သမျှကို အနိုင်ယူရန်အတွက် ပင်ကိုသတ္တိနှင့် မူလဘူတရပိုင်ခွင့်များ ရှိသည်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လွတ်လပ်စွာခွင့်ပြုချက် မရပါက မည် သည့်အရာကိုမဆို အင်အားကိုအသုံးပြု၍ အလိုအလျောက် ကိုယ့်တရား ကိုယ် စီရင်ပိုင် ခွင့်ရှိသည်ဟူ၍လည်းကောင်း သူက အဓမ္မဆိုခဲ့၏။

ထို့ပြင် အနောက်နိုင်ငံများသည် သူ့အား ခုခံတွန်းလှန်နိုင်ခွင့် လုံးဝမရှိ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အကယ်၍ ပြည်သူလူထုကသာ နားလည်သဘောပေါက်ကြမည် ဆိုပါက အမှန် စင်စစ်အားဖြင့် သူသည် အနောက်နိုင်ငံများအတွက် တိုက်ခိုက်နေသူဖြစ်သည် ဟူ၍ပင် သူက ထပ်လောင်း ဆိုလိုက်သေး၏။ ရုရှားပြည်ကြီးအား ခုခံတွန်းလှန်ရန်အတွက် ဥရောပ တိုက်တစ်တိုက်လုံး ညီညာဖျဖျ စုရုံးကြရမည်ဟု သူက ကြွေးကြော်ခဲ့၏။ ယင်းသို့ စုရုံးကြရာ၌ အနောက်နိုင်ငံများအား ရောဂါအန္တရာယ် အသွယ်သွယ်မှ ကင်းရှင်းလွတ် မြောက်နိုင်စေသော “ကွန်မြူနစ် သွေးစုနာကို ခွဲစိတ်ကုသနိုင်သော”၊ “ဂျူးလူမျိုးများ၏ အဆိပ်အတောက်ကို ဖယ်ရှားပစ်နိုင်သော” ဂျာမန်နိုင်ငံတော်ကြီးအောက်တွင် မည်သို့မည်ပုံ စည်းရုံးရမည်ကို သူမှသူ တစ်ယောက်တည်းသာလျှင် သိနားလည်သည်ဟူ၍လည်း ကြွေး ကြော်ခဲ့၏။

သို့ဖြစ်ရာ၊ အနောက်နိုင်ငံများ၏ တာဝန်မှာ သူ့အလုပ်ကို ဟန့်တားနှောင့်ယှက်ရန် မဟုတ်၊ ကူညီရန်သာ ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ အကယ်၍ ဟန့်တားနှောင့်ယှက်မှုများ ရှိနေပါ က ယင်းသို့ ဟန့်တားခြင်း၊ နှောင့်ယှက်ခြင်းများသည် “ရာဇဝတ်ပြစ်မှု”ပင် ဖြစ်၏။ ရူးသွပ်မှုပင် ဖြစ်၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သေကြောင်းကြံခြင်းသာ ဖြစ်၏။ အကြင် ရေနစ်သူ တစ်ယောက်သည် မိမိအား လာရောက်ကယ်ဆယ်သူကို ကမူးရှူးထိုးဖြင့် ပြန်လည် ခုခံနေ ငြားအံ့ ယင်းအခြေအနေမျိုးတွင် ကယ်ဆယ်သူသည် အဆိုပါ ရေနစ်သူ၏ ဦးခေါင်းကို မညာမတာ နာနာကလေး အုပ်ထည့်လိုက်ရန်သာ ရှိသည်ဟု ဆို၏။

“ကျွန်ုပ်သည် ဥရောပတိုက်၏ နောက်ဆုံးအားကိုးရာ၊ မျှော်လင့်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့ပေပြီ။ ဥရောပ လှပျိုဖြူသည် စေတနာ့ဝန်ထမ်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ရေးများဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ခြယ်လှယ်မွမ်းမံ၍ မရကြောင်း ထင်ရှားခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ သူ့ကိုယ်သူ ဟန်ရေးပြု၍လည်း နှစ်သက်ဖွယ်ရာ၊ တပ်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းဆောင် နိုင်ခြင်း ကင်းနေသည်မှာလည်း အထင်အရှားပင် ဖြစ်၏။ သူမကို ရယူနိုင်ရန်

အတွက် ကျွန်ုပ်သည် အကြမ်းဖက်ရန်သာ ရှိတော့၏ ” ဟူ၍ ဟစ်တလာက အတိအလင်း ဘွင်းဘွင်းကြီး ရေးခဲ့လေသည်။

ဥရောပတိုက်ကို မလွှဲသာမရှောင်သာ တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ရန် ဖြစ်လာသည်မှာ သူ့အတွက် ခါးသီးသော လိုအပ်ချက် ဖြစ်သည်ဟူ၍ သူ့အမြဲတစေ ဆင်ခြေပေးလေ့ရှိ၏။ သို့ပါလျက် ဥရောပနိုင်ငံများက သူ့အား ခုခံတွန်းလှန်ကြသည်မှာ အဘိဇ္ဈာတရား အားကြီးလွန်းလှသည်ဟူ၍ပင် သူက ဆိုလိုက်ချေသေး၏။

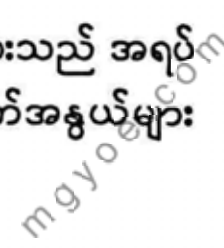
ဥရောပ၌ စစ်ကို စတင်ခဲ့သည့်အမှားကို ဟစ်တလာ လက်မခံခဲ့ပါက ရုရှားပြည်အား တိုက်ခိုက်ခဲ့သည့်ကိစ္စတွင် မည်သို့သဘောထားပါသနည်း၊ ဂျာမန်လူမျိုး အများအပြားက ဤကိစ္စသည် ဟစ်တလာ၏ အကြီးမားဆုံးသော အမှားဟု ယုံကြည်ယူဆခဲ့ကြ၏။ အကယ်၍သာ ဟစ်တလာသည် သူ ရရှိထားသော အောင်မြင်မှုများဖြင့်သာ တင်းတိမ် ရောင့်ရဲခဲ့မည်ဆိုပါက... အကယ်၍သာ ပြင်သစ်ပြည်ကြီးကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးနောက် ရှေ့ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုခဲ့ပါက ဂျာမနီသည် ဥရောပတွင် ပြိုင်ဘက်ကင်းသည့် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာမည်မှာ မုချဟူ၍ သူတို့ ဆိုကြ၏။

၁၉၁၈ ခုနှစ်က စီရင်ချက်သည် ပြောင်းပြန်ဖြစ်၍ ဘစွမတ်နိုင်ငံတော်ကြီး* ပြန်လည်ထွန်းကားလာအောင် အလွယ်တကူဖြင့် လုပ်ဆောင်နိုင်မည်ဟု သူတို့ကပြောကြ၏။ ထိုစဉ်က ထိုအတိုင်းသာ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဟစ်တလာသည် သူ၏ လျှပ်တစ်ပြက်တိုက်ပွဲများတွင် အောင်ပွဲခံယူကာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ဖက်ပြိုင်အံ့တုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည့် ဂျာမန်လက်နက်ကိုင် တပ်မတော်ကြီးကို တည်ထောင်ဖန်တီးနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဗြိတိန်သည်ပင် လျှင် တကယ့်ဖြစ်ရပ်များကို သိနားလည်ကာ အလျှော့ပေး စေစပ်လာပေလိမ့်မည်။

စင်စစ်အားဖြင့် ဟစ်တလာသည် နောက်ဆုံး၌ အခြားနောဒစ်နိုင်ငံ**တစ်နိုင်ငံနှင့်

* **BISMARCKIAN REICH** - အော်တိုဘစွမတ်မင်းသား (၁၈၁၅-၉၈) ခေါင်းဆောင်၍ တည်ထောင်ခဲ့သည့် ဂျာမန်အင်ပါယာနိုင်ငံတော်ကြီးကို ဆိုလိုသည်။ ထိုစဉ်က ဩစတြေးလျပြည်ကို ၁၈၆၆ ခုနှစ်တွင် သိမ်းပိုက်ခဲ့၍ ၁၈၇၁ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ် ပြည်ကြီးပေါ်တွင် ဩဇာလွှမ်းမိုးခဲ့သည်။

** **NORDIC POWER** - ဗြိတိန်နိုင်ငံကို ဆိုလိုသည်။ ဗြိတိန်လူမျိုးများသည် အရပ်ရှည်ရှည် မျက်လုံးပြာပြာဖြင့် ဥရောပမြောက်ပိုင်းသား ဂျာမန်အဆက်အနွယ်များ ဖြစ်သည်ဟု မနုဿဗေဒပညာရှင်အချို့က ယူဆကြသည်။

စေ့စပ် ဆွေးနွေးမှု ပြုလုပ်နိုင်သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ ဤနောဒစ်နိုင်ငံအား ဟစ်တလာ ကိုယ်၌က တိတ်တဆိတ် လေးစားခဲ့၏။ မုန်းလည်း မုန်းခဲ့၏။ မုန်းရသည့်အကြောင်းရင်းမှာ ဘဝင်မြင့်နေသည့် အထက်တန်းလွှာတို့ ထုံးစံအတိုင်း ကိုယ်က လေးစားသလောက် တစ်ဖက်သားက တုံ့ပြန်မှု မရှိသောကြောင့်တည်း။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဟစ်တလာသည် အတိတ်ဇာတ်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းကြည့်သည့် အခိုက် ဤသို့ဤနှယ် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရှိသည်များကို ဝန်ခံခဲ့၏။ သူ့အလိုအရ အကယ်၍ ဗြိတိန်သည် ၁၉၄၀ သို့မဟုတ် ၁၉၄၁ ခုနှစ်ကသာ ဆင်ခြင်တုံတရား လက်ကိုင်ထား ခဲ့ပါက ဂုဏ်ယူဝင့်ကြွားဖွယ်ရာ ကောင်းလှသည့် မိမိတို့နောဒစ်နိုင်ငံ နှစ်နိုင်ငံအကြား သာယာရွှင်လန်း ငြိမ်းချမ်းရေး ရရှိပြီး ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ ပြင်သစ်ပြည်အား ဂျာမနီက သိမ်းပိုက်၍လည်းကောင်း၊ အီတလီပြည်အား အင်္ဂလန်က သိမ်းပိုက်၍လည်းကောင်း အင်အားချည့်နဲ့သည့် ရန်သူ့လက်တင်နိုင်ငံများအပေါ် အသီးသီး အသက အသက အောင်ပွဲများ ခံယူရရှိပြီး ဖြစ်နေပေရောမည်။

ဤသို့ဖြင့် အင်္ဂလန်သည် ဂျာမနီက သဘောထားကြီးကြီးဖြင့် ခွင့်ပြုထားသော သူ၏ အင်ပါယာကြီးကို ပြန်လည်စုစည်း သိမ်းကျုံးပိုင်စိုးပိုင်နိုင်သည့်နည်းတူ ဂျာမနီအဖို့ရာ၌ လည်း တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ထားသည့် ဥရောပနိုင်ငံများအပေါ် စားမြုံ့ပြန်၍ အရသာခံနိုင် ပေမည်။ အောင်ပွဲသဘင်ကို ခြိမ်းခြိမ်းသဲသဲ ဆင်နွှဲနိုင်ပေမည်။ ဂျူးများကိုလည်း အမျိုးပြုတ် အောင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းနိုင်ပေမည်။ ယင်းသို့အကျိုးအကြောင်း မျှတ၍ သမာသမတ် ရှိလှသည့် လိုအင်ဆန္ဒများကို စွန့်စားရေးသမား ဂျူးဩဇာခံ ချာချီကဲ့သို့သော ဗြိတိန်နိုင်ငံ သားတစ်ယောက်အနေဖြင့် သိနားလည်မည် မဟုတ်ဘဲ တကယ့်ဗြိတိန်နိုင်ငံသားစင်စစ် များသာလျှင် မုချလိုလား နားလည်သဘောပေါက်ကြမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ဟစ်တလာက အထက်ပါအတိုင်း ဆိုလိုဟန်ရှိ၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုထက် ပို၍ ရှေ့သို့ မျှော်ကြည့်လိုက်သောအခါ သူ၏လိုအင်ဆန္ဒသည် သူ ပြောသလို ရိုးရိုးသား သား ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း မဟုတ်သည်ကို အမြဲတစေ တွေ့နေရပေသည်။

၁၉၄၀ ခုနှစ်က ဗြိတိန်နှင့် စစ်ပြေငြိမ်းရုံမျှဖြင့် သူ၏စစ်ပွဲသည် ပြီးဆုံးသွားလိမ့် မည် မဟုတ်။ သို့မပြီးဆုံးရုံမျှမက ယင်းသည်ပင် စစ်ပွဲ၏အစ ဖြစ်ဖွယ်ရာ ရှိနေပေသည်။ သူ၏လုပ်ငန်းစဉ် ရည်ရွယ်ချက်သည် ပြဿနာကို အဆုံးသတ်စေရန် မဟုတ်ဘဲ ဦးတည် ချက် ဖြောင့်ရုံမျှသာ ဖြစ်သည်ကို တွေ့နေရသည်။

“စစ်နောက်ပိုင်းအတွက် စိတ်ချလက်ချ လုံခြုံမှု ရရှိပြီးသည့်နောက် ဂျာမနီသည်

သူ၏ တကယ့်မဟာတာဝန်ကြီးအတွက် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ခြေစုံပစ်၍ ထမ်းရွက်ရန် သာ ရှိပေတော့သည်။ ယင်းတာဝန်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အတွက် ဘဝပေးတာဝန်ကြီး လည်း ဖြစ်၏။ အမျိုးသားဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအတွက် အဓိက ဦးတည်ချက်လည်း ဖြစ် ၏။ ယင်းသည်ကား ဘော်လ်ရှီဗစ်ဝါဒကို ချေမှုန်းသုတ်သင်ပစ်ရန်ပင်တည်း ...”

“ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်သွေးကြောကို ဆန့်တန်း၍ အမြဲတစေ မျက်ခြည်မပြတ် ဦးတည် ရမည့်အရပ်ကား အရှေ့အရပ်မှ အရှေ့အရပ်တစ်ခုတည်းသာလျှင် ဖြစ်သတည်း။”

ဟစ်တလာက အတိအကျ ဤအတိုင်း မြွက်ဟခဲ့၏။

ရုရှားပြည်ကြီးနှင့် စစ်ဖြစ်ခြင်းမှ ရှောင်ကွင်းရန်မှာ ၁၉၁၄ ခုနှစ်က ဘုရင်စနစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည့် ဂျာမနီနိုင်ငံဟောင်းအဖို့သော်လည်းကောင်း၊ ယင်းဂျာမနီဟောင်းကို ပြန်လည်အသက်သွင်းနေကြသည့် သမားရိုးကျ ကွန်ဆာဗေးတစ်များအဖို့သော်လည်း ကောင်း အဓိပ္ပာယ် ရှိကောင်းရှိမည် ဖြစ်သော်လည်း တော်လှန်သော အသစ်ဖြစ်သော နာဇီ ဂျာမနီအဖို့ရာ၌မူ ရုရှားနှင့် စစ်ဖြစ်ခြင်းမှ ရှောင်ကွင်းရန်မှာ လုံးဝစဉ်းစား၍ မရနိုင် အောင် ဖြစ်နေပေသည်။ ရုရှားနှင့် စစ်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းသည် စိတ်ပြေလက်ပျောက် စိတ်ကူး ပေါက်သလို ထင်ရာထလုပ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်၊ အကယ်၍သာ အောင်မြင်မှု မရခဲ့ပါက အမှား ကြီးမှားမည့် ကိစ္စတစ်ရပ် ဖြစ်၏။ နာဇီဝါဒတွက် သေမြေကြီး ရှင်ရွှေထီး ကိစ္စကြီး ဖြစ် ၏။ ဤကိစ္စတွင် မအောင်မြင်ဘဲ ရှုံးနိမ့်ခြင်းသည် အဆုံးသတ်ပြုလဲပျက်စီးခြင်း ဖြစ်နိုင် ၏။ သို့သော် ယင်းကိစ္စကြီးကို မကြိုးပမ်း မဆောင်ရွက်ဘဲ မျက်နှာလွှဲခဲ့ပစ် လုပ်မိပါက ယင်းသည် ဂျာမနီနိုင်ငံတော်အား သစ္စာဖောက်ခြင်းပင်တည်း။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအချက်ကို သဘောပေါက်ခဲ့ပါက ဗြိတိန်နိုင်ငံအပေါ် ဟစ်တလာ မည်သို့ သဘောထားခဲ့သည်ကို နားလည်နိုင်ပေသည်။ သူ့မျက်စိထဲတွင် ဗြိတိန်သည် ဂျာမနီအား အညံ့ခံ အလံမလှဲသည့်အတွက်သာလျှင် ရာဇဝတ်ပြစ်မှု ကျူးလွန်ရာ ရောက် သည် မဟုတ်၊ ဂျာမနီနှင့် ရုရှားစစ်ဖြစ်ပွားနေခိုက် ဗြိတိန်က ဂျာမနီအား ဆက်လက် ခုခံတိုက်ခိုက်နေခြင်းသည်ပင် တကယ့်ရာဇဝတ်ပြစ်မှုကြီးအဖြစ် မြင်နေပေသည်။ သို့သော် ဗြိတိန်၏ တွန်းလှန်ခုခံမှုများ အကြားမှပင် ရုရှားပြည်ကြီးကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်နိုင်လိမ့် မည်ဟု သူက ဇွတ်အဓမ္မ ယူဆခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် ဟစ်တလာ၏ မုန်းတီးမှုရောဂါဝေဒနာသည် သူ့အား ပြန်လည်ထိုးနှက် လိုက်သည့် ရုရှားအပေါ်တွင် မကျရောက်ဘဲ သူ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်၍ မအောင်မြင် သော သူ တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ထားသည့် ဒေသများကို ပြန်လည် လုယက်လာသော သူ၏

အပြီးသတ် စာရင်းရှင်းရေး လုပ်ငန်းကြီးကို ဟန့်တားနှောင့်ယှက်လာသော ဆုံးမ မနိုင် ဆိုနိုင်ခက်ခဲလှသည့် ကျွန်းသူကျွန်းသားများ*အပေါ် ကျရောက်ခဲ့ပေသည်။ “အနီ ဗြိတိန် နိုင်ငံသည် ဥရောပ၏ သာယာဝပြောရေး လမ်းခရီးတွင် အမြဲတစေ ကန့်လန့်လုပ်နေခဲ့၏။ သို့သော် ယခုမှ ထိုနိုင်ငံသည် အိုမင်းရင့်ရော်၍ အင်အားချည့်နဲ့နေပြီ ဖြစ်၏။ သို့ပါလျက် အကုသိုလ် ဒုစရိုက်နှင့် မိုက်မဲမှုများမှာ ယခင်ကထက် လျော့နည်းသွားခြင်း မရှိသေးပေ” ဟူ၍ ဟစ်တလာက သူ၏သေတမ်းစာ တစ်နေရာတွင် ရေးခဲ့၏။

တစ်ဆက်တည်းတွင် ဂျူးများက ဖျက်ဆီး၍ ပျက်စီးနေကြသော ဤလူမျိုးများသည် သူတို့၏ ကျိန်စာမိနေသော ကျွန်းပေါ်တွင် အစာရေစာ ငတ်၍သော်လည်းကောင်း၊ အဆုတ် ရောဂါ ဖြစ်၍သော်လည်းကောင်း တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် အနိစ္စရောက်ကာ တစ်စ တစ်စ အမျိုးပါ ပျောက်သွားလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့၏။ ဆုတောင်းခဲ့၏။

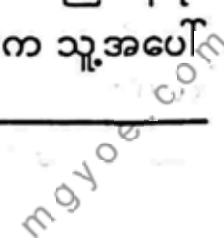
အကယ်၍ ဟစ်တလာက သူသည် စစ်ကို စတင်တိုက်ခိုက်နိုင်ခွင့် ရှိသည်ဟု ဆိုငြား အံ့၊ ဗြိတိန်ကို မတိုက်ဘဲ ဗြိတိန်အစား ရုရှားကို ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်နိုင်ခွင့် ရှိသည်ဟု ဆိုငြားအံ့ သို့ဆိုလျှင် သူသည် ဘယ်နေရာတွင် မှားခဲ့ပါသေးသနည်း။

သူသည် စစ်ကို စတင်ခဲ့ရာ၌ စောများ စောနေပါသလော။ မစောပါ။ ယင်းအချက်ကို လည်း သူ ဝန်မခံပါ။ ရုရှားကို မုချတိုက်ရမည်သာ ဖြစ်၍ ယင်းသို့ တိုက်ရာတွင် မနှောင့် နှေးသင့်ကြောင်း အဘက်ဘက်က ဆင်ခြေဆင်လက်ပေါင်း တစ်ဒါဇင်မျှ ရှိ၏။ သူသာ နှောင့်နှေးနေပါက အချိန်ကာလအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ လူဦးရေအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အစစ အရာရာ ရုရှားတို့ဘက်က အခွင့်အလမ်း သာသွားမည် ဖြစ်၏။

ဤနေရာတွင် ဟစ်တလာက ဤသို့ပင် တွက်ခဲ့၏။ ၁၉၃၉ ခုနှစ်တွင် မဟုတ်ဘဲ ၁၉၃၈ ခုနှစ်ကပင် ရှေးဦးစွာ အနောက်နိုင်ငံများကို အပိုင်စီး၍ သိပ်သိပ်သည်းသည်း ဖြစ်အောင် လုပ်ထားပြီး နောက်မှ ရုရှားပြည်ကြီးကို သိမ်းပိုက်ရလျှင် သာ၍ကောင်းမည် ဟု ယူဆခဲ့၏။ သို့မှသာ သူ၏ စစ်အင်အားသည် အကြီးမားဆုံးဖြစ်ပြီး သူ့ဆင်ခြေမှာ လည်း ဟုတ်သလိုလို ရှိလိမ့်မည်ဟူ၍ (နောက်ကြောင်းပြန်ကာ) တွေးခဲ့၏။

သို့သော် စိတ်ဓာတ်အားဖြင့်ဆိုလျှင် ဂျာမနီသည် အဆင်သင့် မဖြစ်သေးပါတကား၊ ဖောက်ပြန်သော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးများနှင့် ဖောက်ပြန်သော သံတမန်အရာရှိများသည် နေရာ တကာ ကျက်စားလွှမ်းမိုးနေကြဆဲပါတကား။ ထို့ပြင်တဝ တစ်ဖက်သားက သူ့အပေါ်

* ဗြိတိသျှလူမျိုးများကို ဆိုလိုသည်။

အနိုင်ကျင့်သွားသည့်တိုင် ရှက်ရကောင်းမှန်း မသိသည့် ချိန်ဘာလိန်၏ နာမည်ပျက်လှ သည့် လုပ်ဆောင်ချက်ကလည်း ရှိသေး၏။ မြူနစ်မြို့တွင် ဟစ်တလာ တောင်းသမျှ ချိန်ဘာလိန်က တစ်ခုမကျန် အညံ့ခံ၍ ပေးခဲ့ခြင်းဖြင့် စစ်ကို စတိုက်ရန် မလိုသေးဟု အကြောင်းပြစရာ ဖြစ်လာခဲ့၏။ မှန်သည်။ ၁၉၃၈ ခုနှစ်ကပင် စစ်ကို စတင်တိုက်ခိုက်သင့် သည်ဟု ဟစ်တလာက အခိုင်အမာ ဆိုခဲ့၏။ သူတို့သည် နေရာတကာတွင်-

“ရှောင်ဖယ် ရှောင်ဖယ် လုပ်ခဲ့ကြ၏။ တကယ့် သူရဲဘောနည်းသူများပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့တောင်းဆိုသမျှ တစ်ခုမကျန် အားလုံး လိုက်လျောခဲ့၏။ ဤအခြေအနေမျိုး တွင် အလျင်စလို စစ်ကို ထတိုက်ရန်မှာ အလွန်ခက်လှ၏”

ဟူ၍ ဟစ်တလာက ညည်းတွားရေးသားခဲ့၏။

ယင်းသို့ နောက်ကြောင်းပြန်၍ စဉ်းစားရာ၌ ဟစ်တလာအဖို့ သွေးထွက်သံယိုမှု မရှိသော သူ၏အကြီးဆုံးအောင်မြင်မှု ဖြစ်သည့် မြူနစ်စာချုပ်သည် သူ့အတွက် ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဤအတိုင်းသာဆိုပါက သွေးချောင်းစီးသော အောင်ပွဲများကို ပို၍လိုလားရမလို ဖြစ်ခဲ့၏။ သူ၏ သေတမ်းစာ တစ်နေရာတွင်-

“မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ မြူနစ်မြို့တွင် ကျွန်ုပ်တောင်းဆိုသမျှ ဗြိတိသျှနှင့် ပြင်သစ်တို့က တစ်ခုမကျန် လိုက်လျောလက်ခံခဲ့သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်အား မည်သို့မျှ အပြစ်တင်ရန် မလိုပေ”ဟူ၍ပင် ရေးသားခဲ့သတည်း။

သို့ဖြစ်လျှင် ဟစ်တလာသည် သူ့ကိုယ်သူ မည်သည့်ကိစ္စတွင် အပြစ်တင်နိုင်စရာ ရှိ ပါသေးသနည်း။ သူ ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်ခဲ့သမျှ ကိစ္စအဝဝတွင် ဤနည်းဤပုံ မလုပ်ဘဲ ထိုနည်းထိုပုံ လုပ်ခဲ့မိလျှင် ကောင်းလေစွဟု မည်သည့်ကိစ္စကို ထောက်ပြရပါမည်နည်း။

စစ်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရာ၌ ဟစ်တလာသည် အမှားပေါင်း မြောက် မြားစွာကို အသေးစိတ်ဝန်ခံခဲ့၏။ တလွဲတချော် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပုံ အများအပြားကို ဝန်ခံခဲ့၏။ သို့သော် ယင်းသို့ ဝန်ခံရာ၌ သူ၏မှားယွင်းချွတ်ချော်မှု မှန်သမျှ စေတနာဗရပွနှင့် လိုက် လျောခဲ့မိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု အမြဲတစေ ဆင်ခြေပေးခဲ့လေသည်။ သူကား ဤမျှ လူကြီးလူကောင်း ပီသသူဖြစ်၍ အခြားသူများသာလျှင် သူ့အဖို့ ယုံနိုင်စရာမရှိအောင် မိကောင်းဖခင်သားသမီး မပီသသူများ ဖြစ်နေချေသတည်း။

ထို့ပြင်တဝ သူ့အမှားများသည် ကြီးမားလှသည့် မဟာအမှားကြီးများ မဟုတ်။ ၁၉၄၀ ခုနှစ်တွင် ထာဝစဉ်အောင်ပွဲဆင်ခဲ့ရာမှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ထာဝစဉ် ဆုတ်ခွာခဲ့ကြရသည် အထိ အခြေအနေပြောင်းပြန် ဖြစ်သွားလောက်အောင် သူ၏စီမံကိန်းများ ပျက်စီးခဲ့ရသည်

မှာ ဤအမှားများကြောင့် မဟုတ်ဟု သူက ဆိုပြန်သေး၏။ နောက်ဆုံးတွင်ကား သူသည် အခြားဖြစ်နိုင်လောက်သည့် အချက်အလက်အားလုံးကို ဖယ်ရှား၍ သူ ပြုလုပ်ပျက်စီးခြင်း၏ တကယ့်အကြောင်းအရင်းကို ဒိုးခနဲ ဒေါက်ခနဲ ထောက်ပြခဲ့၏။

ယင်းသို့ ထောက်ပြရာ၌ပင်လျှင် လုပ်နည်းကိုင်နည်း မှားယွင်းမှု၊ နေ့ရက်အခါ ရွေးပုံရွေးနည်း မှားယွင်းမှု ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ သို့သော် ဤအမှားသည်ပင် အကျိုးသက်ရောက်မှု မှန်သမျှကို တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်စေခဲ့၏။ သူ ကိုယ်တိုင်အဆုံးအဖြတ်လွဲချော်၍ သူ ကိုယ်တိုင်ဝန်ခံခဲ့သည့် အဓိက အမှားကြီးကြောင့် သူ၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှု အဘိဓမ္မာတစ်ခုလုံးသည် အသစ်တစ်ဖန် ပြောင်းလဲထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။

လုပ်နည်းလုပ်ဟန် မှားယွင်းခဲ့သည်မှာ ရှင်းရှင်းကလေးပင် ဖြစ်၏။ ဟစ်တလာသည် ၁၉၄၁ ခု၊ ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့တွင် ရုရှားပြည်အား စတင်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ သို့ တိုက်ခိုက်ရာ၌ လျှပ်တစ်ပြက်စစ်ဆင်နည်းဖြင့် တစ်နေ့ကုန်လျှင် စစ်ပြီးဆုံး၍ ရုရှားတစ်ပြည်လုံးကို သိမ်းပိုက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ရည်မှန်းထား၏။ ရည်မှန်းသည့်အတိုင်းလည်း ဖြစ်လုနီးပါးဖြစ်ခဲ့၏။ အကယ်၍သာ ရည်မှန်းသည့်အတိုင်း ဖြစ်ခဲ့ပါက မည်သို့နေမည်ကို စဉ်းစားကြည့်သင့်၏။ နာဇီဝါဒ၏ သေမြေကြီး-ရှင်ရွှေထီးဖြစ်သော အရှေ့ဘက်စစ်မျက်နှာတွင် အောင်ပွဲသာ ဆင်ခဲ့ပါက အနောက်ဘက်မှ ဗြိတိန်အနေဖြင့်လည်း မည်သို့မျှ တတ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်၊ အမေရိကန်အနေဖြင့်လည်း စစ်ထဲဝင်ရန် အချိန်ရတော့မည် မဟုတ်၊ ထိုသို့သောအခါသမယတွင် ဗြိတိန်အဖို့ ဘာများလုပ်နိုင်ဦးမည်နည်း။ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းဟူ၍ သဘောထားကာ အနှေးနှင့်အမြန် လက်နက်ချ အညံ့ခံရန်မှ တစ်ပါး ဘာများတတ်နိုင်ပါဦးမည်နည်း။

သို့ပါသော်ငြားလည်း ဤနည်းဤပုံ ဖြစ်မလာဘဲ လက်မတင်ကလေး အလိုတွင် ရုရှားဆောင်းရာသီက ဟစ်တလာအား ဘွားခနဲ ပိတ်ဆို့တားဆီးလိုက်လေသည်။ ရာသီဥတုနှင့် အပြေးပြိုင်ရာ၌ သူသည် ရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်မျှ နောက်ကျ၍ အရှုံးပေးလိုက်ရ၏။ ထိုအချိန် ထိုအခါ ၁၉၄၁ ခုနှစ်က ရာသီဥတုကိုသာ ရက်သတ္တပတ် အနည်းမျှ ကပ်၍ အနိုင်ရခဲ့ပါက ရန်သူအားလုံးအပေါ် ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ အောင်ပွဲကြီးဆင်လျက် ရှိပေရော့မည်။

ယင်းသို့ လွန်ခဲ့သည့် လေးနှစ်လောက်ကစ၍ တစ်စတစ်စ ကြီးထွားများပြားကာ ယခုအခါ ဗုန်းဗုန်းလဲအောင် ပြိုကျတော့မည့် ပျက်စီးခြင်းသဘောတရားများကို ပြန်ပြောင်းကြည့်မိသည့်အခါ သူ့အဖို့ အပူလုံးကြွ၍ ယူကျုံးမရဖြစ်ရသည်မှာ အံ့ဩစရာ မဟုတ်ပါ။

ပေ။ ပို၍ ရူးချင် နှမ်းချင်လောက်အောင် ဖြစ်ရသည်မှာ သူ့အစီအစဉ်များကို ရက်သတ္တပတ် ငါးပတ်မျှ ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့မိခြင်းပင် ဖြစ်၏။

စင်စစ်ရုရှားပြည်အား ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်မှာ ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့ မဟုတ်၊ မေလ ၁၅ ရက်နေ့ပင်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်လျှင် သူသည် အဘယ့်ကြောင့် ရက်ရွှေ့ဆိုင်းသည့် မဟာအမှားတော်ပုံကြီးကို ကျူးလွန်မိခဲ့ပါသနည်း။

အဖြေမှာ ရှင်းရှင်းကလေးပင် ဖြစ်၏။ သူ့ကို နှိပ်စက်လိုက်သူမှာ မူဆိုလီနီပင်တည်း။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မူဆိုလီနီသည် ၁၉၄၀ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလလောက်မှ စ၍ ဟစ်တလာ၏ အောင်ပွဲများအပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ အရှက်တကွဲနှင့် မျက်နှာမဲ့ ဖြစ်နေရသော သူ့အပေါ်တွင်လည်းကောင်း စိတ်ဒွိဟဖြင့် နှစ်ခွသဘော ရှိနေခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

ရှေးယခင်က ဆိုလျှင် ဟစ်တလာသည် မူဆိုလီနီအား ကျေးဇူးတင်၍ မဆုံးနိုင်အောင် ရှိကြောင်း လူသိနတ်ကြား ပြောကြားခဲ့၏။ (၁၉၃၈ ခုနှစ်က “မူဆိုလီနီခင်ဗျား၊ ကျွန်တော် ခင်ဗျား ကျေးဇူးကို ဘယ်တော့မှမမေ့ပါ” ဟူ၍ ကြေးနန်း*ဖြင့် အကြောင်းကြားခဲ့ဖူး၏။) ယခုသော် မူဆိုလီနီသည် ဟစ်တလာ၏ အမိန့်ခံသြဇာခံပမာ ဖြစ်နေ၏။ ဂရုမမူ လျစ်လျူ ရှုခြင်း ခံနေရ၏။ ရှင်းရှင်းဆိုလျှင် အစော်ကားခံနေရခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ကြီးမားလှသည့် ဆုံးဖြတ်ချက်များကို မူဆိုလီနီအား အကြောင်းကြားဖော်ပင် မရဘဲ သူ့သဘောဖြင့် သူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။ အကယ်၍ အကြောင်းကြားသည့်တိုင်အောင် ယင်းသို့ အကြောင်းကြားခြင်းမှာ သူ့အား တယ်လီဖုန်းဖြင့် သမ္မန်စာ ဆင့်သလိုဆင့်ခေါ်ရုံမျှသာ ဖြစ်၏။ သို့မဟုတ် ဂျာမန်သံ အမတ်ကိုလွှတ်၍ သူ့အား အချိန်မတော် ညကြီးမင်းကြီး အိပ်ရာမှ အနှိုးခိုင်းရုံမျှလောက် သာ ဖြစ်နေ၏။ “ငါတော့ တယ်လီဖုန်းသံ နာခံနေရတာနဲ့ စိတ်တောင် ပျက်လာပြီကွာ” ဟူ၍ပင် မူဆိုလီနီက သမက်ဖြစ်သူ စီယာနိုအား ညည်းညည်းညူညူ ပြောခဲ့ဖူးသည်ဟူ၏။

သို့နှင့်ပင် တစ်နေ့သော် မူဆိုလီနီသည် ဟစ်တလာ့အပေါ် သည်းမခံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာခဲ့၏။ သူသည် သူ၏ သီးခြားလွတ်လပ်မှုကို ပြသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ၁၉၄၀

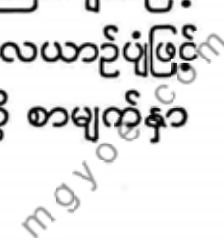
* ၁၉၃၈ ခုနှစ် မတ်လ ၁၂ ရက်နေ့က ဂျာမန်တပ်များ သြစတြေးလျပြည်ကလေးကို ဝင်ရောက် သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။ ယင်းသို့ သိမ်းပိုက်ခြင်းကို မူဆိုလီနီက ထောက်ခံခဲ့သည့် အတွက် မူဆိုလီနီက မတ်လ ၁၃ ရက်နေ့က ပေးပို့ခဲ့သည့် ကြေးနန်းစာ ဖြစ်သည်။ (စာရေးသူ၏ “ဟစ်တလာ အတ္ထုပ္ပတ္တိ” စာမျက်နှာ ၃၆၅ တွင် ကြည့်ပါ။)

ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် မူဆိုလီနီက စီယာနီအား အောက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ပြောခဲ့၏။ “ဟစ်တလာဟာ ငါ့အပေါ်မှာ အမြဲတမ်း ချည်ပြီးတုပ်ပြီး လုပ်တတ်တယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ ငါက သူ့နည်းနဲ့သူ့ ပြန်လုပ်ရမှာပဲ၊ ငါ ဂရိပြည်ကို သိမ်းလိုက်ပြီဆိုတာ သတင်းစာထဲပါတော့မှ သူ သိရတဲ့အဖြစ်မျိုးရောက်အောင် လုပ်လိုက်ဦးမယ်၊ ဒါမှ သူ့ကို လက်စားချေပြီးသား ဖြစ်သွားမယ်”

သနားစရာကောင်းလှသော မူဆိုလီနီပါတကား ...၊ ဂရိပြည်နှင့် ပတ်သက်သည့် သူ၏စွန့်စားခန်းမှာ သူ့အတွက် ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ယင်းသို့ စွန့်စားခဲ့သည့်အတွက် ယူဂိုစလပ်နိုင်ငံတွင် တော်လှန်ပုန်ကန်မှု ဖြစ်လာခဲ့၏။ ဗြိတိသျှ တို့က စစ်မျက်နှာတိုးချဲ့တိုက်ခိုက်လာကြ၏။ နောက်ဆုံး၌ သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် ဟစ်တလာက ကယ်တင်၍သာ* အသက်ဘေးမှ သိသိကလေး လွတ်ခဲ့ရပေသည်။ မှန်သည်။ ဟစ် တလာသည် မူဆိုလီနီကို ကယ်ခဲ့ရ၏။ သို့သော် ယင်းသို့ကယ်တင်နေရသည့်အတွက် ချိန်ကိုက်စိစဉ်ထားသော သူ့အစီအစဉ်အားလုံးမှာ ကမောက်ကမ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ (ယင်းသို့ ဟစ်တလာ မူဆိုလီနီအား ကယ်တင်ခဲ့ရသည်ကို မူဆိုလီနီ၏ စကားလုံးဖြင့် သုံးရပါမူ ဟစ်တလာအဖို့ “တော်တော်ကလေး လက်သန” သွားသော ဟူ၏။)

သို့နှင့် ဟစ်တလာသည် မေလ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ရုရှားပြည်အား ကျူးကျော်တိုက် ခိုက်ရန် အဆင်သင့်မဖြစ်သေးဘဲ ရှိနေခဲ့၏။ မူဆိုလီနီကြောင့်ပင် ရုရှားပြည်အား ကျူး ကျော်ရေးကို ဇွန်လ ၂၁ ရက်နေ့အထိ ရွှေ့ပစ်ခဲ့ရလေသည်။ ယင်းသို့ ရက်ရွှေ့ခဲ့ခြင်းဖြင့် ရုရှား ဆောင်းဥတုသည် ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် စောစောစီးစီး ကျရောက်၍ အလွန်တရာ သေချာပေါက် ဖြစ်နေသော အောင်ပွဲနှင့် လွဲခဲ့ရလေသည်။ မှန်ပေသည်။ အောင်ပွဲနှင့် သိသိကလေး လွဲခဲ့ရ၏။ သို့သော် ယင်းသို့ လွဲခဲ့ခြင်းသည် ထာဝစဉ်လွဲခဲ့ရ ခြင်းပေတည်း။

* ၁၉၄၃ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၀ ရက်နေ့တွင် မဟာမိတ်တပ်များက စစ္စလီကျွန်းကလေးကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးနောက် ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်နေ့တွင် အီတလီအစိုးရက မူဆိုလီနီအား ရာထူးမှ ထုတ်ပစ်၍ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ထားခဲ့ရာ ဟစ်တလာ၏ ညွှန်ကြားချက်ဖြင့် ဂျာမန်တပ်ဖွဲ့ တစ်ခုက မူဆိုလီနီအား စက်တင်ဘာလ ၁၂ ရက်နေ့တွင် လေယာဉ်ပျံဖြင့် ခိုးယူကယ်ဆယ် ခဲ့ကြရသည်။ (စာရေးသူ၏ ဟစ်တလာ အတ္ထုပ္ပတ္တိ စာမျက်နှာ ၅၇၃ တွင် ကြည့်ပါ။)

သို့ဖြစ်ရကား ဤအချက်သည် ဟစ်တလာအတွက် စစ်ပွဲကြီးတစ်ခုလုံးတွင် တကယ့် ကြီးမားသော ကွေ့တစ်ကွေ့ ဖြစ်လာခဲ့၏။

အကယ်၍ မူဆိုလီနီသာ ဤစစ်ပွဲတွင် သူ့မဟာမိတ်အဖြစ် မပါဝင်ခဲ့ပါက သူ့ကြောင့် အချိန်ကုန်ခဲ့ရသည့် အထက်ပါ တနင်္ဂနွေငါးပတ်မှာ ကုန်စရာမလိုဘဲ အစစ အရာရာ အားလုံး ချိန်ကိုက်ဖြစ်လာစရာ ရှိ၏။ စင်စစ် ဤသည်ပင် သူ့အမှား ဖြစ်၏။ ဘာကြောင့် များပါလဲ၊ ဘာကြောင့်များ ဗလောင်းဗလဲနိုင်လှသည့် ဤလက်တင်အမျိုးသား* သတ္တဝါ များအပေါ် အယုံကြီးယုံ၊ အပုံကြီးပုံမိခဲ့ပါသလဲ၊ ဟစ်တလာသည် သူ့ကိုယ်သူ ဤသို့ပင် ပြန်မေးကြည့်မိ၏။

မှန်သည်။ သူတို့သည် ဟစ်တလာအတွက် ဘာကိုမှ သယ်ဆောင်လာခြင်း မပြုကြ၊ သယ်မည့်သယ်တော့ ပျက်စီးခြင်းတရားကိုသာ သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြ၏။ ၁၉၃၀ ခုနှစ် ကလည်း စပိန်ပြည်တွင် လက်တင်အာဏာရှင်တစ်ယောက်ကို ကြိုးစားပမ်းစား အာဏာ တည်မြဲအောင် လုပ်ပေးခဲ့ရဖူး၏။ မူလက မဟာမိတ်တစ်ယောက် ရလိုရငြား ယုံကြည် ကိုးစား၍ ယင်းသို့ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် စုတ်ပဲ့နံ့ချာ လှသည့် အဆိုပါအာဏာရှင် ဂျင်နရယ်ဖရန်ကို၏ လှည့်စားခံလိုက်ရခြင်းသာ အဖတ် တင်ကျန်ခဲ့၏။

တစ်ဖန် ပြင်သစ်ပြည်ကြီးတွင်လည်း သူ၏ကြင်နာသနားတတ်သော မဟာကရုဏာ စေတနာကို ပြသည့်အနေဖြင့် ပြင်သစ်ပြည် တစ်ပြည်လုံးကို မသိမ်းဘဲ တိုင်းပြည်တစ်ဝက် သာ သိမ်းယူခဲ့၏။ သို့သော် အဆုံးတွင် စိတ်ပျက်ဖွယ်ရာသတ္တဝါကြီးဖြစ်သည့် ဖောက် ပြန်ရေးသမား မာရှယ်ပေတိန်း**၏ ကလိန်းကလက် စော်ကားချက်သာ ခံခဲ့ရ၏။ သူက ဆိုလိုက်သေးသည်။ ရှေးအတီတေ လွန်လေပြီးသော အခါသမယ “ကျွန်ုပ်၏ ကြိုးပမ်းမှု”

* လက်တင်ဘာသာမှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာသည့် ဘာသာစကားကို ပြောကြား သုံးစွဲကြသည့် လူမျိုးများကို ဆိုလိုသည်။ (အီတလီ၊ စပိန်၊ ပြင်သစ်၊ ပေါ်တူဂီ စသော လူမျိုးများ ပါဝင်သည်။)

** မာရှယ်ပေတိန်း (၁၈၅၆-၁၉၅၁) ။ ၁၉၄၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်လတွင် ဂျာမန်တို့နှင့် စစ်ပြေငြိမ်း၍ ဂျာမန်တို့၏ လက်အောက်ခံ ပြင်သစ်ပြည်၌ ‘အဓိပတိ’ လုပ်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ ၁၉၄၅ စစ်ကြီးအပြီးတွင် သစ္စာဖောက်မှုဖြင့် သေဒဏ်အပေးခံရသော်လည်း ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဒီဂေါက ထောင်ဒဏ်တစ်သက် ပြောင်းလဲ၍ အပြစ်ပေးခဲ့သည်။

စာအုပ်ကြီးတွင် “ပြင်သစ်ပြည်ကို လက်စတုံး ချေမှုန်းပစ်ရမည်” ဟူသော သူ၏ အနာဂတ် အမြင် ကြိုတင်ရေးသားချက်ကို မေ့မေ့လျော့လျော့ သဘောထားခဲ့မိသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဖြစ်ရသည် ဟူသတည်း။

ယခုတစ်ဖန် အီတလီသည် သူ့အားပျက်စီးအောင် ကြံဆောင်ပြန်ချေပြီ။ မူဆိုလီနီနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ချို့ယွင်းချက် အပြစ်အနာအဆာများ ရှိသည့်တိုင်အောင် ရှေးယခင် က သူ့အပေါ်တွင် အထင်ကြီး၍ ချီးကျူးခဲ့ခြင်း၊ တကယ်ကြည်ညိုလေးစားခဲ့ခြင်း၊ ထာဝစဉ် ကျေးဇူးတင်စရာများ ရှိနေခြင်းတို့ကြောင့် သံယောဇဉ်အမျှင်မပြတ်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့၏။ သို့ပါ လျက် ယခုစစ်ကြီးထဲတွင် အီတလီ ပါဝင်နေ၍ ထော်လော်ကန်လန် ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ် နေပုံမှာ မသိဆိုးဝါးနိုင်လွန်းလှသည်တကား ...။ ယင်းသို့ စဉ်းစားမိလေတိုင်း ဟစ်တလာ အဖို့ မျက်ရည်ဝိုင်းခဲ့ရ၏။

“ဂရိတ်ပြည်ကို တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် မိုက်မဲခြင်းပင်ဖြစ်၏။” “အကယ်၍သာ ဤစစ်ပွဲကို ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများက မဟုတ်ဘဲ ဂျာမနီကသာ ဆက်လက်ရှေ့ဆောင်ခဲ့ပါ က ကျွန်ုပ်တို့သည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၅ ရက်နေ့ကပင် ရုရှားပြည်အား စတင် တိုက်ခိုက်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တပ်များအဖို့ အောင်ပွဲသည် ရှောင်လွှဲ၍ မရလောက်အောင် ခိုင်မာသေချာသည်ဟူသော အချက်မှတစ်ပါး ဘာကိုမှ နားမလည် လွန်းမက နားမလည်ဘဲ ရှိနေရကား ဆောင်းဥတု မကျရောက်မီ တိုက်ပွဲကို အဆုံး သတ်အောင် တိုက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ယခုမူ အစစအရာရာ ဇောက်ထိုးမိုးမျှော် ဖြစ် ခဲ့ပြီတကား။”

ဟူ၍ ဟစ်တလာက သူ၏ သေတမ်းစာတွင် ညည်းညူရေးသားခဲ့လေသည်။

သို့ရာတွင် ဟစ်တလာသည် လက်တင်အမျိုးသားများအပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ အထူးသဖြင့် အီတလီအပေါ်တွင် ယုံစားမိသည့်အတွက် အမှားကြီးမှားခဲ့ရသည်များကို စဉ်းစားရာ၌ ဤမျှနှင့် အဆုံးမသတ်သေးပေ။

သူ့အဖို့ရာ၌ အီတလီသည် အင်အားချည့်နဲ့သည့် မဟာမိတ်တစ်ဦးအဖြစ်လည်း ကောင်း၊ စစ်ရေးအရ တာဝန်မကင်းသူတစ်ဦး အဖြစ်လည်းကောင်း ဝင်ရိုးတန်းနိုင်ငံများ ၏ အသည်းနှလုံးကို ထိုးဖောက်ခြင်း ခံလိုက်ရသည့် “နူးညံ့သော ဝမ်းမိုက်သား” အဖြစ် လည်းကောင်း အထင်အရှား မှတ်ယူထားပေးသေးသည်။

ထိုမျှမက အခြားသော အကျိုးဆောင်များလည်း ရှိသေး၏။ အီတလီသည် အာဖရိက တိုက်တွင် လက်အောက်ခံဒေသများ ရှိနေသည့် နယ်ချဲ့နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်၏။ ဤနိုင်ငံ

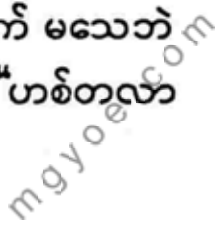

တွင် မူဆိုလီနီသည် ကံမကောင်း အကြောင်းမလှသဖြင့် အင်ပိုင်ယာအရှင်သခင်ကြီးပမာ သူ့ကိုယ်သူ ရယ်စရာကောင်းလောက်အောင် ဟန်လုပ်နေရ၏။ တော်လှန်သော အာဏာ ရှင်တစ်ဦးအနေဖြင့် ဟစ်တလာသည် ယင်းသို့အဓိပ္ပာယ်မရှိ ဟန်လုပ်သည့်အမှုအရာ များကို အော့နှလုံး နာလှသော်လည်း မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်အနေဖြင့်မူ မလွဲသာ မရှောင်သာ အားပေးထောက်ခံလာခဲ့၏။ ထို့ပြင်တဝ နယ်စပ်ချင်း ဆက်နေကြသော ပြင်သစ်ပိုင်ဒေသများတွင်လည်း ပြင်သစ်နယ်ချဲ့ဝါဒကို ထောက်ခံသမှု ပြုခဲ့၏။ အဘယ် ကြောင့်ဆိုသော် သူပုန်ထသော ရောဂါဟူသည် ကူးစက်တတ်သဖြင့် နယ်ချဲ့သမားအချင်း ချင်း ရိုင်းပင်းကြရသည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်၏။ ဤမျှမက အီတလီသည် ပြင်သစ်ထံမှ နယ်ချဲ့ သည့်အမွေအနှစ်ကို ဆက်ခံခဲ့၏။ ဤသို့ဖြင့် ဟစ်တလာအဖို့ အီတလီနှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့မိ ခြင်းအတွက် အာဖရိကတိုက်တွင် နယ်ချဲ့ဝါဒကို အလိုလို ထောက်ခံအားပေးရန်ဖြစ်လာ ခဲ့၏။ သို့ပါလျက် အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်များကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရာ၌ ဟစ်တလာသည် ယင်းသို့ ထောက်ခံအားပေးခဲ့ခြင်းကို နောင်တရ၍ မဆုံးအောင် ဖြစ်ရပြန်သည်တကား။

စစ်ပွဲ ဆက်လက်ဖြစ်ပွားခဲ့၍ ရင့်ကျက်သော ဥရောပ၏ တင်းမာခက်ထန်မှုများ ပေါ်လွင်လာသည်နှင့်အမျှ ဟစ်တလာ၏ တကယ့်အတွင်းသဘောဖြစ်သော လူမှုရေး အောက်ခြေသိမ်း ပြောင်းလဲမှုများသည် ပို၍ထင်ရှားလာခဲ့၏။ ပို၍ကြီးမားလာခဲ့၏။ သူ သည် စပိန် ပြည်တွင်းစစ်တွင် ဖရန်ကိုနှင့်တကွ မြို့စားနယ်စားများ၊ ဘာသာရေးအဖွဲ့ များအား ကူညီခဲ့သည်ထက် တကယ့်ကွန်မြူနစ်အစစ် မဟုတ်ကြသော စပိန်ကွန်မြူနစ် များကို အားပေးခဲ့သည်က ပို၍ကောင်းလေစွဟု ယူဆလာခဲ့၏။

ယခုအခါ သူတိုင်းပြည်မှ ဂျာမန်မျိုးမတ်မျိုးနွယ်များကို သူ့ရန်သူများအဖြစ် မြင်လာ ၏။ ၁၉၄၄ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့က အဖြစ်အပျက်*သည် ဤအချက်ကို အထင် အရှားပြသခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဘာကြောင့် အားလုံးတစ်ခုမကျန် အမြစ်ကလှန်၍ ပြောင်းလဲ ရန် မကြိုးစားခဲ့ပါသလဲဟူ၍ သူ့ကိုယ်သူ ပြန်မေးမိ၏။ ဂျာမနီတွင်လည်းကောင်း၊ ဥရောပ

* ဗိုလ်မှူးကြီး စတပ်ဖင်းဘတ်ခေါင်းဆောင်သော ဂျာမန်စစ်အရာရှိများသည် ၁၉၄၄ ခု ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်နေ့က ဟစ်တလာအားလုပ်ကြံရန် ကြိုးစားခဲ့ကြ၏။ ထိုစဉ်က ၎င်းတို့လက်ချက်ဖြင့် ဗုံးပေါက်ကွဲခဲ့သော်လည်း ဟစ်တလာမှာ အသက် မသေဘဲ ခြေထောက်နှင့်လက်တွင်သာ ဒဏ်ရာအနည်းငယ်ရခဲ့၏။ (စာရေးသူ၏ “ဟစ်တလာ အတ္ထုပ္ပတ္တိ” စာမျက်နှာ ၅၇၆-၅၈၁ တွင်ကြည့်ပါ)

တွင်လည်းကောင်း၊ အာဖရိကတွင်လည်းကောင်း၊ နေရာတကာတွင် ဘာကြောင့် တော်လှန်သော သဘောထားကို တစ်သမတ်တည်း မထားခဲ့မိပါသလဲ၊ ပင်လယ်ရပ်ခြား လက်အောက်ခံ ကိုလိုနီများတွင် ဂျာမနီ၏ အကျိုးစီးပွား ဘာများရှိပါသလဲ။ “ကျွန်ုပ်၏ ကြိုးပမ်းမှု” စာအုပ်ထဲတွင် သူသည် အဆိုပါ ကိုလိုနီများကို စွန့်လွှတ်ခဲ့မိ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူ့သဘောထားသည် ဤအတိုင်းပင် တစ်သမတ်တည်း ရှိခဲ့၏။

ယခုအခါ ဂျာမနီသည် ယင်းသို့သော လက်အောက်ခံကိုလိုနီများကို ဆုံးရှုံးရန်သော်လည်းကောင်း၊ ပိုင်ရန်သော်လည်းကောင်း လုံးဝမရှိ ဖြစ်နေဘိ၏။

သို့ဖြစ်ရာ အခြေခံကျသော ကိုလိုနီဆန့်ကျင်ရေးစည်ကြီးကို ဘာကြောင့်ရိုက်ခတ်ဆော်တီးခြင်း မပြုခဲ့ပါလဲ။ သူသည် သိမ်းပိုက်ရရှိထားသည့် ပြင်သစ်ပြည်ကြီးတွင် “အလုပ်သမားလူတန်းစား လွတ်မြောက်ရေးအတွက်” လုပ်ဆောင်ပေးသင့်၏။ “အရေထူနေပြီဖြစ်သော အရင်းရှင်များ” အား ခပ်နာနာကလေး ထိုးနှက်ပေးသင့်၏။ နေရာတကာတွင်ရှိသော ကိုလိုနီလက်အောက်ခံ ပြည်သူများ၏ လွတ်လပ်ရေးအတွက် တရားရေအေးအမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေးသင့်၏။ အာရပ်အမျိုးသားများ နိုးကြားထကြွရေးနှင့် အစ္စလာမ်အမျိုးသားများ ပြန်လည်အသက်ဝင်လာရေးကို ရွက်ဆောင်ပေးသင့်၏။ ယင်းသို့ စဉ်းစားခဲ့မိသည်များကို ဟစ်တလာက သူ၏ သေတမ်းစာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ဖွင့်ဟရေးသားခဲ့ပေသည်။

“ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်များကို စဉ်းစားကြည့်ရုံမျှဖြင့် သိနိုင်၏။ အစ္စလာမ်အမျိုးသားများသည် ကျွန်ုပ်တို့၏အောင်ပွဲသတင်းများကြောင့် ပဲ့တင်ထပ်မျှ ဂယက်ရိုက်ခတ်လျက် ရှိကြ၏။ အီဂျစ်များသည်လည်းကောင်း၊ အီရတ်များသည်လည်းကောင်း၊ အရှေ့အနီးဒေသတစ်ခုလုံးသည် ပုန်ကန်ထကြွရန် အသင့်ရှိနေကြ၏။ သို့သော် အီတလီနှင့် မဟာမိတ်ဖွဲ့ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဤဖြစ်ရပ်များသည် အကောင်အထည်မပေါ်ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်” ဟူ၍ သူက စိတ်ပျက်လက်ပျက် ညည်းတွားခဲ့၏။ အီတလီသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သွက်ချာပါဒ လိုက်စေခဲ့၏။ သို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အစ္စလာမ်အမျိုးသားမိတ်ဆွေများသည် ကျွန်ုပ်တို့အား သူတို့ကိုဖိနှိပ်သူများနှင့် တစ်ကျိတ်တည်း တစ်ညဏ်တည်းသမားများ ဟူ၍ မြင်လာ၏။ “ဤနေရာတွင် ယခင်က ဖြစ်နေကျအတိုင်း အီတလီအား မဟာမိတ်အဖြစ် သစ္စာစောင့်သိခဲ့သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘတ်စ်ကား မမိလိုက်ဘဲ ကျန်ရစ်ခဲ့ရပြန်သတည်း”

သို့ဖြင့် ၁၉၄၅ ခုနှစ်တွင် ဟစ်တလာသည် ထင်တိုင်းမပေါက်သည့် နာဇီဝါဒ၏

mggyoe.com

အနာဂတ်ကို မြင်ခဲ့၏။ သူ မြင်ပုံမြင်နည်းမှာ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရှိလှကြောင်းကိုမူ ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်ခံရပေမည်။ ဥရောပတိုက်ကို ကုန်းတပ်အင်အားကြီးမားလှသည့် နိုင်ငံကြီးတစ်နိုင်ငံက စိုးမိုးအုပ်ချုပ်နိုင်ရမည်ဟု သူမြင်၏။ ယင်းနိုင်ငံကြီး သည် ရုရှားအနောက်ပိုင်းကိုထိန်းသိမ်း၍ အာရှတိုက်၏အရန်တပ်များကို စုဆောင်းသိမ်းသွင်းနိုင်ရမည်ဟု သူမြင်၏။ ယင်းနိုင်ငံကြီးသည် ပင်လယ်ရေပြင်ကို စိုးပိုင်ခဲ့သည့် အင်ပိုင်ယာနိုင်ငံများအား ခေတ်နောက်ကျနေသည့် အဆက်အသွယ်များကို အသစ်တစ်ဖန်ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ စုစည်းထားရမည်ဟု သူမြင်၏။ ကုန်းတပ်အင်အားကြီးမားလှသည့် ယင်းနိုင်ငံသစ်ကြီးသည် လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းနေကြသည့် ကိုလိုနီပြည်သူများ၏ အကြီးအကဲဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်ခြင်းအားဖြင့် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံး၏ ထောက်ခံအားပေးမှုကို ရယူနိုင်သည်ဟု သူ မြင်၏။ ယင်းကိုလိုနီပြည်သူများ၏ လူမှုရေးတော်လှန်မှုနှင့် နိုင်ငံရေးတော်လှန်မှုကို ဆက်စပ်ပေးရမည်ဟု သူမြင်၏။ ယင်းသို့ ဆောင်ရွက်ရာ၌ (ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်) ဂျာမနီတွင် လက်အောက်ခံ ကိုလိုနီမရှိသဖြင့် ဘာမှစိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေစရာ မလိုဟု သူမြင်၏။

စင်စစ် ယခုခေတ်သစ်ကမ္ဘာကဲ့သို့သော ကမ္ဘာသစ်တစ်ခုကို သူ မြင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ယင်းကမ္ဘာသစ်တွင် ယခုကဲ့သို့ ရုရှားများက မဟုတ်ဘဲ ဂျာမန်များက ဥရောပတိုက်၏ တစ်ဝက်ကို အကြမ်းဖက်အုပ်စိုး၍ ဥရောပတိုက်သားများအတွက် မဟုတ်သည့် အမျိုးသားရေးဝါဒကို အသုံးပြုကာ ကျန်ဥရောပတစ်ဝက်ကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီးလုပ်သည့် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးဖြစ်၏။ ထို့ပြင် ယင်းသို့သော အနာဂတ်ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးကို ဖန်တီးရာ၌ သူ့တွင် ကြီးမားသည့် ပြိုင်ဘက်တစ်ဦး ရှိနေသည်ကိုလည်း သူမြင်၏။ အဆိုပါပြိုင်ဘက်ကို အနိုင်ယူရန် သူအကြံကြီး ကြံခဲ့၏။ ယင်းပြိုင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်ကား အခြားမဟုတ်၊ စတာလင်ပင်တည်း။

သို့သော် ထိုပြိုင်ဘက်ကို အနိုင်ယူ၍ ရခဲ့ပါသလော။ ချီကတည်းက ယဉ်သကို ဆိုသကဲ့သို့ စကတည်းက အချိန်ကာလသည် သူ့အလိုကို ဆန့်ကျင်၍ ရုရှားများဘက်က ထာဝစဉ်မျက်နှာလိုက်ခဲ့သည်ကို သူ တွေ့မြင်ခဲ့ရ၏။ ရုရှားများအတွက် တစ်နေ့တခြားကြီးထွားလာနေသည့် အာရှတိုက်၏ ကြီးမားလှသော အရန်တပ်များ ရှိနေခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ သူ့မှာမူ မင်းမဲ့ဝါဒဆန်လှသည့် ခေါင်းမာသော ဂျာမန်များသာ ရှိနေ၏။ သူ့တွင် ပင်ကိုစွမ်းရည်သတ္တိများကား ရှိပါ၏။ သို့သော် ထိုစွမ်းရည်သတ္တိများမှာ ဂျာမန်များအား အောင်နိုင်သူများအဖြစ် ခေတ္တခဏ ပုံလောင်းပေးနိုင်ရုံမျှသာ ဖြစ်၏။

mgjoe.com